

Euroopan unionin virallinen lehti

C 114

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

 56. vuosikerta
20. huhtikuuta 2013
Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

 2013/C 114/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 108, 13.4.2013 1

Unionin yleinen tuomioistuin

2013/C 114/02 Tuomareiden jakautuminen jaostoihin 2

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2013/C 114/03 Asia C-460/09 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni ja Cremonini SpA v. Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Sopimus-suhteen ulkopuolinen Euroopan unionin vastuu — Jordaniaan suunnatulle naudanlihan viennille myönnettyihin vientitukiin liittyvien sääntöjenvastaisuuksien toteaminen — OLAF:n suorittama tarkastus — OLAF:n toteamusten ilmoittaminen kansallisille viranomaisille — Vakuuksien hankkiminen — Siihen liittyviä kuluja koskeva korvausvaatimus — Syy-yhteys — Vastavalitus — Vanhentumisaika — Alkamisajankohta) 5

FI

 Hinta:
4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2013/C 114/04	Asia C-473/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2013 — Euroopan komissio v. Unkari (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Yhteisön rautateiden kehittäminen — Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntäminen — Rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen periminen — Direktiivit 91/440/ETY ja 2001/14/EY — Puutteellinen täytäntöönpano)	5
2013/C 114/05	Asia C-483/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2013 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Yhteisön rautateiden kehittäminen — Direktiivi 2001/14/EY — Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntäminen — Hinnoittelu — Maksut — Hallinnon riippumattomuus)	6
2013/C 114/06	Asia C-555/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2013 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Liikenne — Yhteisön rautateiden kehittäminen — Direktiivin 91/440/ETY 6 artiklan 3 kohta ja liite II — Direktiivin 2001/14/EY 4 artiklan 2 kohta ja 14 artiklan 2 kohta — Rataverkon haltija — Organisatorinen riippumattomuus ja päätöksenteon riippumattomuus — Holdingrakenne — Puutteellinen täytäntöönpano)	6
2013/C 114/07	Asia C-556/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2013 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Liikenne — Yhteisön rautateiden kehittäminen — Direktiivin 91/440/ETY 6 artiklan 3 kohta ja liite II — Direktiivin 2001/14/EY 4 artiklan 2 kohta ja 14 artiklan 2 kohta — Rataverkon haltija — Organisatorinen riippumattomuus ja päätöksenteon riippumattomuus — Holdingrakenne — Direktiivin 2001/14 7 artiklan 3 kohta ja 8 artiklan 1 kohta — Maksujen vahvistaminen suorien kustannusten perusteella — Hinnoittelu — Suorat kustannukset — Kokonaiskustannukset — Direktiivin 2001/14 6 artiklan 2 kohta — Kustannusten vähentämiseen tähtäävien kannustinten puuttuminen — Direktiivin 91/440 10 artiklan 7 kohta — Direktiivin 2001/14 30 artiklan 4 kohta — Säätelyelin — Toimivalta)	7
2013/C 114/08	Asia C-617/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 26.2.2013 (Haparanda tingsrättin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Åklagaren v. Hans Åkerberg Fransson (Euroopan unionin perusoikeuskirja — Soveltamisala — 51 artikla — Unionin oikeuden soveltaminen — Seuraamusten määrääminen unionin omille varoille vahingollisten toimien vuoksi — 50 artikla — Ne bis in idem -periaate — Kansallinen järjestelmä, jonka mukaan seuraamusten määräämiseksi samasta kielletystä teosta sovelletaan kahta erillistä menettelyä eli hallinnollista menettelyä ja rikosoikeudellista menettelyä — Yhteensoveltuvuus)	7
2013/C 114/09	Asia C-11/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 26.2.2013 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Air France v. Heinz-Gerke Folkerts ja Luz-Tereza Folkerts (Ennakkoratkaisupyyntö — Lentoliikenne — Asetus (EY) N:o 261/2004 — 6 ja 7 artikla — Lento, johon kuuluu jatkolento tai -lentoja — Lopulliseen määräpaikkaan saavuttaessa todettu viivästyminen — Viivästys, joka kestää vähintään kolme tuntia — Matkustajien oikeus korvaukseen)	8
2013/C 114/10	Asia C-123/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 21.2.2013 (korkeimman hallinto-oikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — A Oy (Sijoittautumisvapaus — SEUT 49 artikla — Verolainsäädäntö — Jäsenvaltion sijoittautuneen emoyhtiön sulautuminen toiseen jäsenvaltion sijoittautuneen tytäryhtiön kanssa — Emoyhtiön mahdollisuus vähentää tytäryhtiön liiketoiminnassa syntyneitä tappioita — Mahdollisuuden puuttuminen ulkomailla asuvien tytäryhtiöiden osalta)	9
2013/C 114/11	Asia C-168/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.2.2013 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Manfred Beker ja Christa Beker v. Finanzamt Heilbronn (Pääomien vapaa liikkuvuus — Tulovero — Pääomatulot — Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehty sopimus — Jäsenvaltioihin ja kolmansien valtioiden sijoittautuneiden yhtiöiden jakamat osingot — Ulkomailla pidätetyn veron perusteella kotimaan tuloverosta tehtävän hyvityksen enimmäismäärän laskeminen — Henkilökohtaisten menojen ja elinkustannusten jättäminen huomiotta — Oikeuttaminen)	9

2013/C 114/12	Asia C-243/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Rechtbank van eerste aanleg te Brusselin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — RVS Levensverzekering NV v. Belgian valtio (Henkivakuutuksen ensivakuutus — Vakuutustoimia koskeva vuotuinen vero — Direktiivi 2002/83/EY — 1 artiklan 1 kohta ja 50 artikla — Sitoumusjäsenvaltion käsite — Alankomaihin sijoittautunut vakuutusyrittäjä — Vakuutuksenottaja, joka on tehnyt vakuutus-sopimuksen Alankomaissa ja muuttanut vakinaisen asuinpaikkansa Belgiaan sopimuksen tekemisen jälkeen — Palvelujen tarjoamisen vapaus)	10
2013/C 114/13	Asia C-246/11 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.2.2013 — Portugalin tasavalta v. Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) — Asetus (ETY) N:o 2052/88 — 13 artiklan 3 kohta — Asetus (ETY) N:o 4253/88 — 21 artiklan 1 kohta — Yleiskattava tuki Portugalin paikallisia investointeja varten — Tuen määrän alentaminen)	10
2013/C 114/14	Asia C-282/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Tribunal Superior de Justicia de Galician (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Concepción Salgado González v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (SEUT 48 artikla — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetukset (ETY) N:o 1408/71 ja (EY) N:o 883/2004 — Vakuutus vanhuuden ja kuoleman varalta — Erityismääräykset vanhuusvakuutusta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamiseksi — Etuuksien laskeminen)	11
2013/C 114/15	Asia C-332/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Hof van Cassatie (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — ProRail BV v. Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV ja FAG Kugelfischer GmbH (Asetus (EY) N:o 1206/2001 — Yhteistyö siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa — Välitön todisteiden vastaanottaminen — Asiantuntijan nimeäminen — Toimeksianto, joka toteutetaan osittain ennakkoratkaisupyyntöön esittäneen jäsenvaltion alueella ja osittain toisen jäsenvaltion alueella)	11
2013/C 114/16	Asia C-399/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 26.2.2013 (Tribunal Constitucional Madridin (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — rikosoikeudenkäynti Stefano Mellonia vastaan (Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Eurooppalainen pidätysmääräys — Jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt — Ratkaisut, jotka on annettu henkilön ollessa poissa oikeudenkäynnistä — Vastaajan poissa ollessa määrätyn rangaistuksen täytäntöönpano — Mahdollisuus tuomiolla ratkaistun asian uudelleentarkasteluun)	12
2013/C 114/17	Asia C-425/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.2.2013 (Finanzgericht Baden-Württembergin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Katja Ettwein v. Finanzamt Konstanz (Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välillä tehty sopimus — Yhdenvertainen kohtelu — Itsenäistä ammattia harjoittavat rajatyöntekijät — Unionin jäsenvaltion kansalaiset — Kyseisestä jäsenvaltiosta saadut ansiotulot — Asuinpaikan muuttaminen Sveitsiin — Veroedun epäminen kyseisessä jäsenvaltiossa asuinpaikan muuttamisen vuoksi)	13
2013/C 114/18	Asia C-427/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.2.2013 (High Courtin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Margaret Kenny ym. v. Minister for Justice, Equality and Law Reform ym. (EY 141 artikla — Direktiivi 75/117/ETY — Mies- ja naispuolisten työntekijöiden samapalkkaisuus — Välillinen syrjintä — Objektiiiset perustelut — Edellytykset)	13
2013/C 114/19	Asia C-472/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Fővárosi Törvényszék (aiemmin Fővárosi Bíróság) (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Banif Plus Bank Zrt. v. Csaba Csipai ja Viktória Csipai (Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — Ehdon kohtuuttomuuden tutkiminen viran puolesta kansallisessa tuomioistuimessa — Kansallisen tuomioistuimen, joka on todennut viran puolesta ehdon kohtuuttomaksi, velvollisuus kehottaa asianosaisia esittämään huomautuksensa ennen kuin se tekee kyseisestä toteamuksesta päätelmiä — Sopimusehdot, jotka on otettava huomioon kohtuuttomuutta tutkittaessa)	14

2013/C 114/20	Asia C-544/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2013 (Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Helga Petersen ja Peter Petersen v. Finanzamt Ludwigshafen (Palvelujen tarjoamisen vapaus — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa mahdollistetaan toisessa valtiossa kehitysavun piirissä työskentelystä saatujen tulojen vapauttaminen verosta — Edellytykset — Edellytys siitä, että työnantaja on sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon — Epääminen, jos työnantaja on sijoittautunut johonkin toiseen jäsenvaltioon)	15
2013/C 114/21	Asia C-561/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Juzgado de lo Mercantil de Alicanten (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Fédération Cynologique Internationale v. Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza (Yhteisön tavaramerkit — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 9 artiklan 1 kohta — Käsite ”muut” eli kolmannet — Myöhemmän yhteisön tavaramerkin haltija)	15
2013/C 114/22	Asia C-619/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.2.2013 (tribunal du travail de Bruxellesin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Patricia Dumont de Chassart v. Office national d’allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS) (Sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 72 artikla, 78 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 79 artiklan 1 kohdan a alakohta — Orpojen perhe-etuudet — Vakuus- ja työskentelykausien yhteenlaskeminen — Jälkeenjääneen vanhemman toisessa jäsenvaltiossa täyttämät kaudet — Huomioon ottamatta jättäminen)	16
2013/C 114/23	Asia C-655/11 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.2.2013 — Seven for all mankind LLC v. Seven SpA — Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Aikaisempi sanamerkki — Ilmaisu ”SEVEN” — Merkkien samankaltaisuus — Sekaannusvaara — Suhteellinen hylkäysperuste)	16
2013/C 114/24	Asia C-1/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.2.2013 (Tribunal da Relação de Lisboa (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas v. Autoridade da Concorrência (Tilintarkastajien yhteisö — Tilintarkastajien pakollista koulutusta koskevaan järjestelmään liittyvä sääntely — SEUT 101 artikla — Yritysten yhteenliittymä — Kilpailun rajoittaminen — Oikeuttamisperusteet — SEUT 106 artiklan 2 kohta)	17
2013/C 114/25	Asia C-18/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 21.2.2013 (Nejvyšší správní soudin (Tšekin tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Město Žamberk v. Finanční ředitelství v Hradci Králové, josta on tullut Odvolací finanční ředitelství (Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 132 artiklan 1 kohdan m alakohta — Vapautus arvonlisäverosta — Läheisesti urheiluun ja liikuntakasvatukseen liittyvät palvelujen suoritukset — Järjestäytymätön ja epä säännöllinen urheilu — Kunnallinen uimala)	18
2013/C 114/26	Asia C-46/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.2.2013 (Ankenævnet for Uddannelsesstøttenin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — LN v. Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte (Unionin kansalaisuus — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — SEUT 45 artiklan 2 kohta — Asetus (ETY) N:o 1612/68 — 7 artiklan 2 kohta — Direktiivi 2004/38/EY — 24 artiklan 1 ja 2 kohta — Yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta poikkeaminen opintorahana tai lainana myönnettävissä opintotuissa — Vastaanottavassa jäsenvaltiossa opiskeleva unionin kansalainen — Palkkatyö ennen opintojen aloittamista ja sen jälkeen — Henkilön pääasiallinen tarkoitus hänen saapuessaan vastaanottavan jäsenvaltion alueelle — Vaikutus hänen asemaansa työntekijänä ja hänen oikeuteensa opintorahaan)	18
2013/C 114/27	Asia C-68/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 7.2.2013 (Najvyšší súd Slovenskej republikyn (Slovakia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky v. Slovenská sporiteľňa a.s. (Kartellin käsite — Useiden pankkien välinen sopimus — Sillä, että kilpaileva yritys toimii merkityksellisillä markkinoilla väitetyksi lainvastaisesti, ei ole merkitystä)	19

2013/C 114/28	Asia C-79/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 21.2.2013 (Curtea de Apel Alba Iulian (Romania) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — SC Mora IPR SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu ja Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu (Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 211 artikla — Maahantuonnista maksettavan arvonlisäveron lykkääminen)	20
2013/C 114/29	Asia C-104/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Finanzamt Köln-Nord v. Wolfram Becker (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 17 artiklan 2 kohdan a alakohta — Ostoihin sisältyvän veron vähennysoikeus — Ostotapahtuman ja verollisen myyntitapahtuman välisen suoran ja välittömän yhteyden olemassaolon välttämättömyys — Kyseisen yhteyden määrittelyperuste — Asianajajan palvelut, jotka on suoritettu lahjontaa koskevassa rikosoikeudenkäynnissä, johon on ryhdytty rajavastuuyhtiön johtajaa ja pääomistajaa vastaan henkilökohtaisesti)	20
2013/C 114/30	Asia C-111/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 21.2.2013 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministero per i beni e le attività culturali ym. v. Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia ym. (Direktiivi 85/384/ETY — Arkkitehtuurin alan tutkintonimikkeiden vastavuoroinen tunnustaminen — 10 artikla ja 11 artiklan g alakohta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa tunnustetaan arkkitehdin ja rakennusinsinöörien tutkintojen vastaavuus mutta jossa taiteellisesti arvokkaisiin, osana kulttuuriperintöä suojeltuihin kiinteistöihin kohdistuvien töiden toteuttaminen on varattu arkkitehteille — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne) ...	21
2013/C 114/31	Asia C-246/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.2.2013 — Valittajana Ellinika Nafpigeia AE ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Laivanrakennusteollisuus — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kansallisen turvallisuuden olennaisten etujen suojaaminen — Kilpailuosuhteet sisämarkkinoilla)	21
2013/C 114/32	Asia C-235/12 P: H-Holding AG:n 14.5.2012 tekemä valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-594/11, H-Holding AG v. Euroopan komissio, 2.3.2012 antamasta tuomiosta	22
2013/C 114/33	Asia C-563/12: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kúria (Unkari) on esittänyt 5.12.2012 — BDV Hungary Trading Kft. (selvitystilassa oleva yhtiö) v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága	22
2013/C 114/34	Asia C-614/12: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Debreceni Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 31.12.2012 — Dutka József v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	23
2013/C 114/35	Asia C-5/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szombathelyi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 3.1.2013 — Ferenc Tibor Kovács v. Vas Megyei Rendőr-főkapitányság	23
2013/C 114/36	Asia C-15/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 10.1.2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH v. Technische Universität Hamburg-Harburg	23
2013/C 114/37	Asia C-21/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 15.1.2013 — Simon, Evers & Co GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen	24
2013/C 114/38	Asia C-67/13 P: Valitus, jonka Groupement des cartes bancaires (CB) on tehnyt 8.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-491/07, CB v. komissio, 29.11.2012 antamasta tuomiosta	24

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2013/C 114/39	Asia C-68/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 8.2.2013 — Markus Weiss v. Condor Flugdienst GmbH	25
2013/C 114/40	Asia C-79/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidshof te Brussel (Belgia) on esittänyt 15.2.2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers v. Selver Saciri ym.	26
2013/C 114/41	Asia C-81/13: Kanne 15.2.2013 — Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan unionin neuvosto	26
2013/C 114/42	Asia C-83/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbetsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 19.2.2013 — Fonnship A/S ja Svenska Transportarbetarförbundet v. Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S ja Facket för Service och Kommunikation (SEKO)	27
2013/C 114/43	Asia C-90/13 P: Valitus, jonka 1. garantovaná a.s. on tehnyt 22.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-392/09, 1. garantovaná a.s. v. Euroopan komissio, 12.12.2012 antamasta tuomiosta	28
2013/C 114/44	Asia C-93/13 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 25.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-103/08, Versalis SpA, aiemmin Polimeri Europa SpA, ja Eni SpA v. Euroopan komissio, 13.12.2012 antamasta tuomiosta	28
2013/C 114/45	Asia C-100/13: Kanne 27.2.2013 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta	29

Unionin yleinen tuomioistuin

2013/C 114/46	Asia T-93/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Bilbaína de Alquitranes ym. v. ECHA (REACH — Aineen ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Säätelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva toimi — Tutkittavaksi ottaminen — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus)	30
2013/C 114/47	Asia T-94/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Rütgers Germany ym. v. ECHA (REACH — Aineen ”antraseeniöljy” tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Säätelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva toimi — Tutkittavaksi ottaminen — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus)	30
2013/C 114/48	Asia T-95/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Cindu Chemicals ym. v. ECHA (REACH — Aineen ”antraseeniöljy, antraseenipitoisuus pieni” tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Säätelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva toimi — Tutkittavaksi ottaminen — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus)	31
2013/C 114/49	Asia T-96/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Rütgers Germany ym. v. ECHA (REACH — Aineen ”antraseeniöljy (antraseeniliisteri)” tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Säätelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva toimi — Tutkittavaksi ottaminen — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus)	31

2013/C 114/50	Asia T-498/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.3.2013 — Mayer Naman v. SMHV — Daniel e Mayer (David Mayer) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön kuviomerkki David Mayer — Aiempi kansallinen sanamerkki DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Suhteellinen hylkäämisperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohta — Ensimmäistä kertaa vasta valituslautakunnassa esitetty vaatimus tavaramerkin tosiasiallista käyttöä koskevan näytön esittämisestä — Myöhässä esitetty vaatimus — Asetuksen N:o 207/2009 57 artiklan 2 ja 3 kohta)	32
2013/C 114/51	Asia T-539/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Acino v. komissio (Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Tiettyjen lääkkeiden, joiden vaikuttava aine on Clopidogrel, markkinoille saattamisen keskeyttäminen ja poistaminen markkinoilta — Markkinoille saattamista koskevan luvan muuttaminen — Lääkkeiden markkinoille saattamista koskeva kiello — Asetus (EY) N:o 726/2004 ja direktiivi 2001/83/EY — Oikeasuhteisuus — Perusteluvollisuus)	32
2013/C 114/52	Asia T-186/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Schönberger v. parlamentti (Kumoamiskanne — Veto-oikeus — Veto-oikeus Euroopan parlamentille — Tutkittavaksi otettu veto-oikeus — Päätös asian käsittelyn lopettamisesta — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)	33
2013/C 114/53	Asia T-247/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — FairWild Foundation v. SMHV — Wild (FAIRWILD) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Kansainvälinen rekisteröinti, jossa nimetään Euroopan yhteisö — Sanamerkki FAIRWILD — Aiempi yhteisön sanamerkki WILD — Suhteellinen hylkäämisperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	33
2013/C 114/54	Asia T-370/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Puola v. komissio (Ympäristö — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat siirtymäsäännöt vuodesta 2013 lähtien — Vertailuarvot, joita sovelletaan jaettavia päästöoikeuksia laskettaessa — Yhdenvertainen kohtelu — Suhteellisuus)	34
2013/C 114/55	Asia T-39/12 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Di Tullio v. komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Virkavapaus kansallista palvelua varten — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 18 artiklan 1 kohta — Tuomion ajalliset vaikutukset)	34
2013/C 114/56	Asia T-591/10: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 26.2.2013 — Castiglioni v. komissio (Kumoamiskanne — Vahingonkorvauskanne — Julkiset rakennusurakat — Tarjouspyyntömenettely — Rakennusten ja infrastruktuurien rakennus-, kunnostus- ja huoltotöiden toteuttaminen Isprassa olevassa yhteisessä tutkimuskeskuksessa — Valintaperusteet — Tarjouksen tekijän tarjouksen hylkääminen ja päätös tehdä sopimus toisen tarjouksen tekijän kanssa — Uudet kanneperusteet — Kanne, joka on osittain selvästi täysin perusteeton ja jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat)	34
2013/C 114/57	Asia T-57/13: Kanne 29.1.2013 — Club Hotel Loutraki ym. v. komissio	35
2013/C 114/58	Asia T-58/13: Kanne 29.1.2013 — Club Hotel Loutraki ym. v. komissio	36
2013/C 114/59	Asia T-59/13 P: Valitus, jonka BT on tehnyt 30.1.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-45/12, BT v. komissio, 3.12.2012 antamasta määräyksestä	37
2013/C 114/60	Asia T-73/13: Kanne 11.2.2013 — InterMune UK ym. v. EMA	38

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2013/C 114/61	Asia T-93/13: Kanne 15.2.2013 — Yhdistynyt kuningaskunta v. EKP	38
2013/C 114/62	Asia T-94/13 P: Valitus, jonka Ioannis Ntouvas on tehnyt 17.2.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-94/13, Ntouvas v. ECDC, 11.12.2012 antamasta tuomiosta	39
2013/C 114/63	Asia T-104/13: Kanne 20.2.2013 — Toshiba v. komissio	41
2013/C 114/64	Asia T-108/13: Kanne 23.2.2013 — VTZ ym. v. neuvosto	42
2013/C 114/65	Asia T-114/13 P: Valitus, jonka Maria Concetta Cerafogli on tehnyt 22.2.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-43/10, Cerafogli v. EKP, 12.12.2012 antamasta tuomiosta	42
2013/C 114/66	Asia T-115/13: Kanne 22.2.2013 — Dennekamp v. Parlamentti	43
2013/C 114/67	Asia T-125/13: Kanne 4.3.2013 — Italia v. komissio	44
 Virkamiestuomioistuin		
2013/C 114/68	Asia F-124/10: Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 26.2.2013 — Labiri v. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (Henkilöstö — Avustamisvelvollisuus — Henkilöstösääntöjen 12 a artikla — Henkinen ahdistelu — Hallinnollinen tutkintamenettely)	46
2013/C 114/69	Asia F-74/11: Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 26.2.2013 — Bojc Golob v. komissio (Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Toistaiseksi voimassa oleva työsopimus — Irtisanominen)	46
2013/C 114/70	Asia F-113/11: Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 — Marcuccio v. komissio (Henkilöstö — Työjärjestyksen 34 artiklan 1 ja 6 kohta — Telekopiona kanteen nostamisen määräajassa nostettu kanne — Asianajajan käsin merkitsemä allekirjoitus, joka on erilainen kuin postitse toimitetussa kannekirjelmän alkuperäisessä versiossa oleva allekirjoitus — Myöhään nostettu kanne — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	46
2013/C 114/71	Asia F-7/13: Kanne 22.1.2013 — ZZ v. komissio	47
2013/C 114/72	Asia F-18/13: Kanne 19.2.2013 — ZZ v. komissio	47
2013/C 114/73	Asia F-20/13: Kanne 26.2.2013 — ZZ v. komissio	48
2013/C 114/74	Asia F-16/12: Virkamiestuomioistuimen määräys 27.2.2013 — Kimman v. komissio	48
2013/C 114/75	Asia F-47/12: Virkamiestuomioistuimen määräys 28.2.2013 — M v. EMA	48

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2013/C 114/01)***Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä**

EUVL C 108, 13.4.2013

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 101, 6.4.2013

EUVL C 86, 23.3.2013

EUVL C 79, 16.3.2013

EUVL C 71, 9.3.2013

EUVL C 63, 2.3.2013

EUVL C 55, 23.2.2013

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Tuomareiden jakautuminen jaostoihin

(2013/C 114/02)

Unionin yleisen tuomioistuimen täysistunto päätti 18.3.2013, tuomari Carl Wetterin aloitettua tehtävänsä, muuttaa täysistunnoissa 20.9.2010 ⁽¹⁾, 26.10.2010 ⁽²⁾, 29.11.2010 ⁽³⁾, 20.9.2011 ⁽⁴⁾, 25.11.2011 ⁽⁵⁾, 16.5.2012 ⁽⁶⁾, 17.9.2012 ⁽⁷⁾, 9.10.2012 ⁽⁸⁾ ja 29.11.2012 ⁽⁹⁾ tehtyjä päätöksiä tuomareiden jakautumisesta jaostoihin.

Ajanjaksolla 18.3.2013–31.8.2013 tuomarit jakautuvat jaostoihin seuraavasti:

Laajennettu ensimmäinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Azizi tuomarit Labucka, Frimodt Nielsen, Gratsias, Kancheva ja Buttigieg

Ensimmäinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Azizi

- a) tuomarit Frimodt Nielsen ja Kancheva
- b) tuomarit Frimodt Nielsen ja Buttigieg
- c) tuomarit Kancheva ja Buttigieg

Laajennettu toinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Forwood tuomarit Dehousse, Wiszniewska-Bialecka, Prek ja Schwarcz

Toinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Forwood
tuomari Dehousse
tuomari Schwarcz

Laajennettu kolmas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Czúcz tuomarit Labucka, Frimodt Nielsen, Gratsias, Kancheva ja Buttigieg

Kolmas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Czúcz
tuomari Labucka
tuomari Gratsias

⁽¹⁾ EUVL C 288, 23.10.2010, s. 2

⁽²⁾ EUVL C 317, 20.11.2010, s. 5

⁽³⁾ EUVL C 346, 18.12.2010, s. 2

⁽⁴⁾ EUVL C 305, 15.10.2011, s. 2

⁽⁵⁾ EUVL C 370, 17.12.2011, s. 5

⁽⁶⁾ EUVL C 174, 16.6.2012, s. 2

⁽⁷⁾ EUVL C 311, 13.10.2012, s. 2

⁽⁸⁾ EUVL C 343, 10.11.2012, s. 2

⁽⁹⁾ EUVL C 9, 12.1.2013, s. 3

Laajennettu neljäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Pelikánová tuomarit Vadapalas, Jürimäe, O'Higgins ja van der Woude

Neljäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Pelikánová
tuomari Jürimäe
tuomari van der Woude

Laajennettu viides jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Papasavvas tuomarit Vadapalas, Jürimäe, O'Higgins ja van der Woude

Viides jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Papasavvas
tuomari Vadapalas
tuomari O'Higgins

Laajennettu kuudes jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Kanninen tuomarit Martins Ribeiro, Soldevila Fragoso, Popescu, Berardis ja Wetter

Kuudes jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Kanninen

- a) tuomarit Soldevila Fragoso ja Berardis
- b) tuomarit Soldevila Fragoso ja Wetter
- c) tuomarit Berardis ja Wetter

Laajennettu seitsemäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Dittrich tuomarit Dehousse, Wiszniewska-Białecka, Prek ja Schwarcz

Seitsemäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Dittrich
tuomari Wiszniewska-Białecka
tuomari Prek

Laajennettu kahdeksas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Truchot tuomarit Martins Ribeiro, Soldevila Fragoso, Popescu, Berardis ja Wetter

Kahdeksas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Truchot
tuomari Martins Ribeiro
tuomari Popescu

Ajanjaksolla 18.3.2013–31.8.2013:

- laajennetussa ensimmäisessä jaostossa asian käsittelyyn osallistuvat laajennetun kokoonpanon muodostamiseksi jaoston puheenjohtajan lisäksi tämän jaoston ne kaksi muuta tuomaria, joiden kokoonpanon käsiteltäväksi asia alun perin saatettiin, sekä neljäs tuomari tästä jaostosta ja lisäksi yksi tuomari kolmannen jaoston kolmen tuomarin kokoonpanosta. Tämä kolmannen jaoston tuomari, joka ei ole jaoston puheenjohtaja, nimitetään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 6 artiklassa säädetyssä vuorojärjestyksessä;

- laajennetussa kolmannessa jaostossa asian käsittelyyn osallistuvat laajennetun kokoonpanon muodostamiseksi jaoston puheenjohtajan lisäksi tämän jaoston ne kaksi muuta tuomaria, joiden kokoonpanon käsiteltäväksi asia alun perin saatettiin, sekä kaksi tuomaria ensimmäisen jaoston neljän tuomarin kokoonpanosta. Nämä kaksi ensimmäisen jaoston tuomaria, joista kumpikaan ei ole jaoston puheenjohtaja, nimitetään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 6 artiklassa säädettyssä vuorojärjestyksessä;
 - laajennetussa kuudennessa jaostossa asian käsittelyyn osallistuvat laajennetun kokoonpanon muodostamiseksi jaoston puheenjohtajan lisäksi tämän jaoston ne kaksi muuta tuomaria, joiden kokoonpanon käsiteltäväksi asia alun perin saatettiin, sekä neljäs tuomari tästä jaostosta, ja lisäksi yksi tuomari kahdeksannen jaoston kolmen tuomarin kokoonpanosta. Tämä kahdeksannen jaoston tuomari, joka ei ole jaoston puheenjohtaja, nimitetään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 6 artiklassa säädettyssä vuorojärjestyksessä;
 - laajennetussa kahdeksannessa jaostossa asian käsittelyyn osallistuvat laajennetun kokoonpanon muodostamiseksi jaoston puheenjohtajan lisäksi tämän jaoston ne kaksi muuta tuomaria, joiden kokoonpanon käsiteltäväksi asia alun perin saatettiin sekä kaksi tuomaria kuudennen jaoston neljän tuomarin kokoonpanosta. Nämä kaksi kuudennen jaoston tuomaria, joista kumpikaan ei ole jaoston puheenjohtaja, nimitetään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 6 artiklassa säädettyssä vuorojärjestyksessä;
 - ensimmäisen jaoston kolmen tuomarin kokoonpanossa jaoston puheenjohtaja osallistuu asian käsittelyyn vuorotellen edellä a, b tai c alakohdassa mainittujen tuomareiden kanssa sen mukaan, mihin kokoonpanoon esittelevä tuomari kuuluu. Asioissa, joissa jaoston puheenjohtaja toimii esittelevänä tuomarina, hän osallistuu asian käsittelyyn kaikkien näiden kokoonpanojen tuomareiden kanssa vuorotellen asioiden rekisteröintijärjestyksessä, mikäli asioiden yhdistämisestä ei muuta seuraa;
 - kuudennen jaoston kolmen tuomarin kokoonpanossa jaoston puheenjohtaja osallistuu asian käsittelyyn vuorotellen edellä a, b tai c alakohdassa mainittujen tuomareiden kanssa sen mukaan, mihin kokoonpanoon esittelevä tuomari kuuluu. Asioissa, joissa jaoston puheenjohtaja toimii esittelevänä tuomarina, hän osallistuu asian käsittelyyn kaikkien näiden kokoonpanojen tuomareiden kanssa vuorotellen asioiden rekisteröintijärjestyksessä, mikäli asioiden yhdistämisestä ei muuta seuraa.
-

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
28.2.2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni ja
Cremonini SpA v. Euroopan komissio

(Asia C-460/09 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Sopimussuhteen ulkopuolinen Euroopan unionin vastuu — Jordaniaan suunnatulle naudanlihan viennille myönnettyihin vientitukiin liittyvien sääntöjenvastaisuuksien toteaminen — OLAF:n suorittama tarkastus — OLAF:n toteamusten ilmoittaminen kansallisille viranomaisille — Vakuuksien hankkiminen — Siihen liittyviä kuluja koskeva korvausvaatimus — Syy-yhteys — Vastavalitus — Vanhentumisaika — Alkamisajankohta)

(2013/C 114/03)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Inalca SpA — Industria Alimentari Carni ja Cremonini SpA (edustajat: avvocato F. Sciaudone ja avvocato C. D'Andrea)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci ja P. Rossi)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-174/06, Inalca ja Cremonini v. komissio, 4.9.2009 antamasta määräyksestä, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan kanteen, jolla vaadittiin korvausta kantajien väitetystä kärsimästä vahingosta sen vuoksi, että Italian viranomaisille ilmoitettiin kantajat syyllistävät päätelmät, jotka perustuivat Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) suorittamaan tarkastukseen, pyrittiin todentamaan naudanlihan viennille Jordaniaan myönnettyjen vientitukien laillisuus.

Tuomiolauselma

1) Päävalitus ja vastavalitus hylätään.

2) *Inalca SpA — Industria Alimentari Carni ja Cremonini SpA velvoitetaan korvaamaan päävalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.*

3) *Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan vastavalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut*

⁽¹⁾ EUVL C 24, 30.1.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
28.2.2013 — Euroopan komissio v. Unkari

(Asia C-473/10) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Yhteisön rautateiden kehittäminen — Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntäminen — Rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen periminen — Direktiivit 91/440/ETY ja 2001/14/EY — Puutteellinen täytäntöönpano)

(2013/C 114/04)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk, B. Simon ja A. Sipos)

Vastaaaja: Unkari (asiamiehet: M. Fehér, G. Koós ja K. Szijjártó)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, T. Müller ja J. Očková) ja Puolan tasavalta (asiamiehet: M. Szpunar, B. Majczyna ja M. Laszuk)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY (EVL L 237, s. 25) 6 artiklan 3 kohdan ja

liitteen II ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY (EYVL L 75, s. 29) 4 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 ja 2 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan, 11 artiklan ja 14 artiklan 2 kohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä ei ole annettu säädetyssä määräjassaa

Tuomiolauselma

- 1) Unkari ei ole noudattanut rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.10.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/58/EY, 6 artiklan 1 ja 2 kohdan eikä 7 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole määräjassaa antanut kaikkia näiden säännösten noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio ja Unkari vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Tšekin tasavalta ja Puolan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 328, 4.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2013 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-483/10) (¹)

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisön rautateiden kehittäminen — Direktiivi 2001/14/EY — Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntäminen — Hinnoittelu — Maksut — Hallinnon riippumattomuus)

(2013/C 114/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja R. Vidal Puig)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: S. Centeno Huerta ja B. Plaza Cruz)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, T. Müller ja J. Očková) ja Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja M. Perrot)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY (EYVL L 237, s. 25) 10 artiklan 7 kohdan ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY (EYVL L 75, s. 29) 4 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan, 13 artiklan 2 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan ja 30 artiklan 1 kohdan rikkominen — Maksut — Hallinnon riippumattomuus

Tuomiolauselma

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä 26.1.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.10.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/58/EY, 4 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan, 13 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut näiden säännösten noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta ja Ranskan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 328, 4.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2013 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-555/10) (¹)

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Liikenne — Yhteisön rautateiden kehittäminen — Direktiivin 91/440/ETY 6 artiklan 3 kohta ja liite II — Direktiivin 2001/14/EY 4 artiklan 2 kohta ja 14 artiklan 2 kohta — Rataverkon haltija — Organisaattorinen riippumattomuus ja päätöksenteon riippumattomuus — Holdingrakenteet — Puutteellinen täytäntöpano)

(2013/C 114/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun, B. Simon, R. Vidal Puig ja H. Støvlbæk)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamiehet: C. Pesendorfer ja U. Zechner)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY (EYVL L 237, s. 25) 6 artiklan 3 kohdan ja liitteen II sekä rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY (EYVL L 75, s. 29) 4 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan 2 kohdan noudattamisen edellyttämiä kaikkia toimenpiteitä ei ole toteutettu säädetyssä määräajassa

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Italian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 30, 29.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2013 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-556/10) (¹)

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Liikenne — Yhteisön rautateiden kehittäminen — Direktiivin 91/440/ETY 6 artiklan 3 kohta ja liite II — Direktiivin 2001/14/EY 4 artiklan 2 kohta ja 14 artiklan 2 kohta — Rataverkon haltija — Organisatorinen riippumattomuus ja päätöksenteon riippumattomuus — Holdingrakenteet — Direktiivin 2001/14 7 artiklan 3 kohta ja 8 artiklan 1 kohta — Maksujen vahvistaminen suorien kustannusten perusteella — Hinnoittelu — Suorat kustannukset — Kokonaiskustannukset — Direktiivin 2001/14 6 artiklan 2 kohta — Kustannusten vähentämiseen tähtävien kannustinten puuttuminen — Direktiivin 91/440 10 artiklan 7 kohta — Direktiivin 2001/14 30 artiklan 4 kohta — Säätelyelin — Toimivalta)

(2013/C 114/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja H. Støvlbæk)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze, J. Möller ja N. Graf Vitzthum, avustajanaan advocaat R. Van der Hout)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, J. Očková ja T. Müller) ja Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY (EYVL L 237, s. 25) 6 artiklan 3 kohdan ja liitteen II sekä rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY (EYVL L 75, s. 29) 2 artiklan, 6 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan, 8 artiklan 1 kohdan, 14 artiklan 2 kohdan ja 30 artiklan 4 kohdan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ei ole toteutettu säädetyssä määräajassa

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta ja Italian tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 38, 5.2.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 26.2.2013 (Haparanda tingsrättin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Åklagaren v. Hans Åkerberg Fransson

(Asia C-617/10) (¹)

(Euroopan unionin perusoikeuskirja — Soveltamisala — 51 artikla — Unionin oikeuden soveltaminen — Seuraamusten määrääminen unionin omille varoille vahingollisten toimien vuoksi — 50 artikla — Ne bis in idem -periaate — Kansallinen järjestelmä, jonka mukaan seuraamusten määräämiseksi samasta kielletystä teosta sovelletaan kahta erillistä menettelyä eli hallinnollista menettelyä ja rikosoikeudellista menettelyä — Yhteensoveltuvuus)

(2013/C 114/08)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Haparanda tingsrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Åklagaren

Vastaaja: Hans Åkerberg Fransson

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Haparanda tingsrätt — SEU 6 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklan tulkinta — Kansallinen oikeuskäytäntö, jonka mukaan mahdollisesti ne bis in idem -periaatteen vastaisten kansallisten oikeussääntöjen soveltamatta jättämisen on perustuttava selvästi Euroopan ihmisoikeussopimukseen tai Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöön — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan samasta verolainsäädännön vastaisesta teosta voidaan määrätä sekä hallinnollinen veronkorotus että rikosoikeudellinen vankeusrangaistus — Kansallisen järjestelmän, jonka mukaan seuraamusten määräämiseksi samasta kielletystä teosta sovelletaan kahta erillistä menettelyä, yhteensoveltuvuus ne bis in idem -periaatteen kanssa

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklassa mainittu ne bis in idem -periaate ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio määrää saman teon eli arvonlisäveron ilmoitusvelvollisuuden noudattamatta jättämisen perusteella ensin verotuksellisen seuraamuksen ja sitten rikosoikeudellisen seuraamuksen, jos ensimmäinen seuraamus ei ole luonteeltaan rikosoikeudellinen, mikä on kansallisen tuomioistuimen tutkittava.
- 2) Unionin oikeudessa ei säännellä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn, Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun yleissopimuksen ja jäsenvaltioiden oikeusjärjestysten välistä suhdetta eikä määrätä myöskään siitä, millä tavoin kansallisen tuomioistuimen on toimittava silloin, kun on kyse ristiriidasta tässä yleissopimuksessa taattujen oikeuksien ja kansallisen oikeussääntöjen välillä.

Unionin oikeus on esteenä oikeuskäytännölle, jonka mukaan kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta Euroopan unionin perusoikeuskirjassa taattujen perusoikeuksien vastaisia säännöksiä vain, jos kyseinen ristiriita käy selvästi ilmi perusoikeuskirjan sanamuodosta tai siihen liittyvästä oikeuskäytännöstä, koska kyseisen oikeuskäytännön nojalla kansallisella tuomioistuimella ei ole mahdollisuutta tarvittaessa unionin tuomioistuimen kanssa yhteistyössä toimien täysimääräisesti arvioida mainitun säännöksen yhteensopivuutta perusoikeuskirjan kanssa.

(¹) EUVL C 72, 5.3.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 26.2.2013 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Air France v. Heinz-Gerke Folkerts ja Luz-Tereza Folkerts

(Asia C-11/11) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Lentoliikenne — Asetus (EY) N:o 261/2004 — 6 ja 7 artikla — Lento, johon kuuluu jatkolento tai -lentoja — Lopulliseen määräpaikkaan saavuttaessa todettu viivästyminen — Viivästys, joka kestää vähintään kolme tuntia — Matkustajien oikeus korvaukseen)

(2013/C 114/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Air France

Vastaajat: Heinz-Gerke Folkerts ja Luz-Tereza Folkerts

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesgerichtshof — Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1) 6 ja 7 artiklan tulkinta — Mannertenvälinen lento, joka muodostuu useista osalennoista — Tilanne, jossa lento saapuu lopulliseen määräpaikkaansa kymmenen tuntia myöhässä, vaikka lennon lähtö ei olekaan viivästynyt siten, että asetuksen (EY) N:o 261/2004 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetut aikarajat olisivat ylittyneet — Mahdollinen oikeus korvaukseen

Tuomiolauselma

Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 7 artiklaa on tulkittava siten, että mainitun artiklan perusteella on maksettava korvausta sellaisen lennon matkustajalle, johon kuuluu jatkolentoja ja jonka lähtö on viivästynyt siten, että viivästymisen kesto ei ylitä mainitun asetuksen 6 artiklassa vahvistettuja aikarajoja, mutta joka saapuu lopulliseen määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia aikataulun mukaista saapumisaikaa myöhemmin, koska mainittu korvaus ei riipu siitä, onko lento viivästynyt lähtiessä, eikä näin ollen siitä, täytyvätkö mainituissa 6 artiklassa vahvistetut edellytykset.

(¹) EUVL C 95, 26.3.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 21.2.2013 (korkeimman hallinto-oikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — A Oy

(Asia C-123/11) ⁽¹⁾

(Sijoittautumisvapaus — SEUT 49 artikla — Verolainsäädäntö — Jäsenvaltioon sijoittautuneen emoyhtiön sulautuminen toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen tytäryhtiön kanssa — Emoyhtiön mahdollisuus vähentää tytäryhtiön liiketoiminnassa syntyneitä tappioita — Mahdollisuuden puuttuminen ulkomailla asuvien tytäryhtiöiden osalta)

(2013/C 114/10)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosainen

Kantaja: A Oy

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Korkein hallinto-oikeus — SEUT 49 ja SEUT 54 artiklan tulkinta — Sijoittautumisvapaus — Kansallinen verolainsäädäntö — Tytäryhtiön, joka on lopettanut toimintansa yhdessä jäsenvaltiossa, sulautuminen emoyhtiöön, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa — Vastaanottavan yhtiön oikeus vähentää siinä jäsenvaltiossa, jossa sen kotipaikka on, tappiot, jotka sulautuvalle yhtiölle on vahvistettu sen toisessa jäsenvaltiossa harjoittamasta toiminnasta

Tuomiolauselma

1) SEUT 49 ja SEUT 54 artikla eivät pääasiassa kyseessä olevissa olosuhteissa ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa tytäryhtiönsä, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon ja lopettanut toimintansa, kanssa sulautuneelta emoyhtiöltä evätään mahdollisuus vähentää verotettavasta tulostaan tappiot, jotka tytäryhtiölle ovat aiheutuneet sulautumista edeltävinä verovuosina, vaikka kyseisessä kansallisessa lainsäädännössä annetaan tämä mahdollisuus silloin, kun sulautuminen toteutetaan maassa asuvan tytäryhtiön kanssa. Tällainen kansallinen lainsäädäntö on kuitenkin yhteensopimatonta unionin oikeuden kanssa, jos siinä ei tarjota emoyhtiölle mahdollisuutta näyttää toteen, että sen ulkomailla asuva tytäryhtiö on käyttänyt loppuun mahdollisuudet kyseisten tappioiden huomioon ottamiseksi, ja jos ei ole olemassa mahdollisuutta siihen, että joko tytäryhtiö itse tai kolmas osapuoli saisi ottaa ne huomioon tytäryhtiön asuinpaikkavaltiossa tulevien verovuosien osalta.

2) Säännöt, joiden perusteella lasketaan ulkomailla asuvan tytäryhtiön tappiot sitä varten, että maassa asuva emoyhtiö ottaa ne käyttöönsä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa sulautumisessa, eivät saa merkitä epäyhdenvertaista kohtelua suhteessa niihin laskusääntöihin, joita olisi sovellettu, jos sulautuminen olisi toteutettu maassa asuvan tytäryhtiön kanssa.

⁽¹⁾ EUVL C 145, 14.5.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.2.2013 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Manfred Beker ja Christa Beker v. Finanzamt Heilbronn

(Asia C-168/11) ⁽¹⁾

(Pääomien vapaa liikkuvuus — Tulovero — Pääomatulot — Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehty sopimus — Jäsenvaltioihin ja kolmansiin valtioihin sijoittautuneiden yhtiöiden jakamat osingot — Ulkomailla pidätetyn veron perusteella kotimaan tuloverosta tehtävän hyvityksen enimmäismäärän laskeminen — Henkilökohtaisten menojen ja elinkustannusten jättäminen huomiotta — Oikeuttaminen)

(2013/C 114/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Manfred Beker ja Christa Beker

Vastaaja: Finanzamt Heilbronn

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — EY 56 artiklan tulkinta — Luonnollisten henkilöiden tuloverotusta koskeva kansallinen säännöstö, jonka mukaan ulkomailla maksetut verot voidaan vähentää vain kansallisen tuloveron siitä osasta, joka koskee ulkomaisia tuloja — Sellainen menetelmä kansallisen tuloveron tämän osan määrittämiseksi, joka johtaa siihen, että vähennyskelpoisten erityisten menojen ja epätavallisten rasitteiden jako tapahtuu niin ikään suhteessa ulkomaisiin tuloihin, mikä näin ollen merkitsee ulkomailla maksettujen verojen vähennyskelpoisen enimmäismäärän alentamista vastaavasti

Tuomiolauselma

SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka nojalla kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi perustetussa järjestelmässä yleisesti verovelvollisten henkilöiden maksassa ulkomailta saamistaan tuloista sille valtiolle, josta tulot on saatu, kyseisen jäsenvaltion perimää tuloveroa vastaavan veron, kyseinen ulkomainen vero hyvitetään tämän jäsenvaltion tuloverosta kertomalla tässä jäsenvaltiossa verotettavista tuloista, joihin ulkomailta saadut tulot sisältyvät, maksettava vero kyseisten ulkomailta saatujen tulojen ja tulojen yhteenlasketun määrän, jossa erityismenoja ja epätavallisia rasitteita ei oteta huomioon henkilökohtaisina elinkustannuksina eikä henkilökohtaiseen tilanteeseen ja perhetilanteeseen liittyvinä seikkoina, välisellä suhdeluvulla.

(¹) EUVL C 211, 16.7.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Rechtbank van eerste aanleg te Brusselin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — RVS Levensverzekeringen NV v. Belgian valtio

(Asia C-243/11) (¹)

(Henkivakuutuksen ensivakuutus — Vakuutustoimia koskeva vuotuinen vero — Direktiivi 2002/83/EY — 1 artiklan 1 kohdan g alakohta ja 50 artikla — Sitoumusjäsenvaltion käsite — Alankomaihin sijoittautunut vakuutusyhtiö — Vakuutusnottaja, joka on tehnyt vakuutus sopimuksen Alankomaissa ja muuttanut vakinaisen asuinpaikkansa Belgiaan sopimuksen tekemisen jälkeen — Palvelujen tarjoamisen vapaus)

(2013/C 114/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: RVS Levensverzekeringen NV

Vastaaja: Belgian valtio

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Henkivakuutuksesta 5.11.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY (EYVL L 345, s. 1) 50 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan vakuutustoimista peritään vuotuista veroa, jos riski sijaitsee Bel-

giassa siitä syystä, että vakuutusnottajan, joka on luonnollinen henkilö, vakinaisen asuinpaikka tai vakuutusnottajan, joka on oikeushenkilö, toimipaikka sijaitsee Belgiassa — Alankomaihin sijoittautunut vakuutusyhtiö, joka ei ole läsnä Belgiassa yhtä sen Belgiaan sopimuksen tekemisen jälkeen muuttanutta vakuutusnottajaa lukuun ottamatta — Verotuspaikka — SEUT 49 ja SEUT 56 artikla — Rajoitukset

Tuomiolauselma

Henkivakuutuksesta 5.11.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY 50 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio perii välillistä veroa vakuutusnottajien, jotka ovat luonnollisia henkilöitä ja joiden vakinaisen asuinpaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, maksamista henkivakuutusmaksuista tilanteessa, jossa kyseiset vakuutus sopimukset on tehty toisessa jäsenvaltiossa, jossa vakuutusnottajien vakinaisen asuinpaikka oli sopimusten tekopäivänä.

(¹) EUVL C 252, 27.8.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.2.2013 — Portugalin tasavalta v. Euroopan komissio

(Asia C-246/11 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) — Asetus (ETY) N:o 2052/88 — 13 artiklan 3 kohta — Asetus (ETY) N:o 4253/88 — 21 artiklan 1 kohta — Yleiskattava tuki Portugalin paikallisia investointeja varten — Tuen määrän alentaminen)

(2013/C 114/13)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Valittaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues ja A. Gattini)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, A. Steiblyte ja P. Guerra e Andrade)

Oikeudenkäynnin kohde

Muutoksenhaku unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-387/07, Portugali v. komissio, 3.3.2011 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt 31.7.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007) 3772, jolla on alennettu Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tukea, joka koskee 28.7.1995 tehdyllä komission päätöksellä K(95) 1769 Portugalin paikallisia investointeja varten myönnettyä yleiskattavaa tukea, osittaista kumoamista koskevan vaatimuksen

Tuomiolauselman

- 1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-387/07, Portugal v. komissio, 3.3.2011 antama tuomio kumotaan.
- 2) 31.7.2007 tehty komission päätös K(2007) 3772, jolla on alennettu Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tukea, joka koskee 28.7.1995 tehdyllä komission päätöksellä K(95) 1769 Portugalin paikallisia investointeja varten myönnettyä yleiskattavaa tukea, kumotaan.
- 3) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan sekä asian käsittelystä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 219, 23.7.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Concepción Salgado González v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Asia C-282/11) (¹)

(SEUT 48 artikla — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetukset (EY) N:o 1408/71 ja (EY) N:o 883/2004 — Vakuutus vanhuuden ja kuoleman varalta — Erityismääräykset vanhuusvakuutusta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamiseksi — Etuuskien laskeminen)

(2013/C 114/14)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaisten

Kantaja: Concepción Salgado González

Vastaajat: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — SEUT 48 artiklan, sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2) 3 artiklan ja asetuksen liitteessä VI olevan

D kohdan (nykyinen G) 4 alakohdan sekä sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 (EUVL L 166, s. 1) 87 artiklan 5 kohdan ja asetuksen liitteessä XI olevan 2 kohdan a alakohdan tulkinta — Vakuutus vanhuuden ja kuoleman varalta — Vanhuusvakuutusta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista koskevat erityiset yksityiskohtaiset säännöt — Etuuskien laskenta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa etuus vahvistetaan viidentoista vuoden viitejakson aikana suoritetun keskimääräisen maksun perusteella

Tuomiolauselman

SEUT 48 artiklaa, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 5.4.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 629/2006, 3 artiklaa, 46 artiklan 2 kohdan a alakohtaa ja 47 artiklan 1 kohdan g alakohtaa sekä saman asetuksen liitteessä VI olevan H osan 4 kohta on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasian kohteena olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan itsenäisen ammatinharjoittajan, riippumatta siitä, onko tämä siirtotyöläinen tai ei, vanhuuseläkkeen teoreettinen määrä lasketaan aina siten, että tämän työntekijän kiinteänä viitekautena, joka edeltää asianomaisen tässä valtiossa maksamaa viimeistä vakuutusmaksua, maksamat vakuutusmaksuperustat jaetaan kiinteällä jakajalla, ilman että tämän ajanjakson pituutta tai mainittua jakajaa voitaisiin mukauttaa sen huomioon ottamiseksi, että kyseinen työntekijä on käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen.

(¹) EUVL C 269, 10.9.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Hof van Cassatie (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — ProRail BV v. Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV ja FAG Kugelfischer GmbH

(Asia C-332/11) (¹)

(Asetus (EY) N:o 1206/2001 — Yhteistyö siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa — Välitön todisteiden vastaanottaminen — Asiantuntijan nimeäminen — Toimeksianto, joka toteutetaan osittain ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen jäsenvaltion alueella ja osittain toisen jäsenvaltion alueella)

(2013/C 114/15)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Cassatie van België

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ProRail BV

Vastaaja: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV ja FAG Kugelfischer GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hof van Cassatie van België — Jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa 28.5.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001 (EYVL L 174, s. 1) 1 ja 17 artiklan sekä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ("Bryssel I") (EYVL 2001, L 12, s. 1) 33 artiklan 1 kohdan tulkinta — Pyyntöön esittänyt tuomioistuin toteuttaa selvittämistoimen välittömästi — Jäsenvaltion tuomioistuimet nimittävät asiantuntijan ja antavat hänelle tehtävän, joka on suoritettava osittain kyseisten tuomioistuinten jäsenvaltion alueella ja osittain toisen jäsenvaltion alueella — Onko asetuksen N:o 1206/2001 17 artiklassa säädetyn mekanismin soveltaminen pakollista

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa 28.5.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001 1 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 17 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion tuomioistuimella, joka haluaa, että asiantuntijan tehtäväksi annettava todisteiden vastaanottaminen suoritetaan toisen jäsenvaltion alueella, ei ole välttämättä velvollisuutta noudattaa kyseisissä säännöksissä tarkoitettua todisteiden vastaanottamistapaa voidakseen määrätä tästä todisteiden vastaanottamisesta.

(¹) EUVL C 269, 10.9.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 26.2.2013 (Tribunal Constitucional Madridin (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — rikosoikeudenkäynti Stefano Mellonia vastaan

(Asia C-399/11) (¹)

(Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Eurooppalainen pidätysmääräys — Jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt — Ratkaisut, jotka on annettu henkilön ollessa poissa oikeudenkäynnistä — Vastaajan poissa ollessa määrätyn rangaistuksen täytäntöönpano — Mahdollisuus tuomiolla ratkaistun asian uudelleentarkasteluun)

(2013/C 114/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Constitucional Madrid

Pääasian asianosaiset

Rikosasia, jossa vastaajana on Stefano Melloni

Muu osapuoli: Ministerio Fiscal

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal Constitucional Madrid — Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS (EYVL L 190, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätösten 2002/584/YOS, 2005/214/YOS, 2006/783/YOS, 2008/909/YOS ja 2008/947/YOS muuttamisesta henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien parantamiseksi sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen edistämiseksi sellaisten päätösten osalta, jotka on tehty vastaajan ollessa poissa oikeudenkäynnistä, 26.2.2009 tehdyllä neuvosto puitepäätöksellä (EUVL L 81, s. 24) 4 a artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47, 48 ja 53 artiklan tulkinta — Päätökset, jotka on tehty oikeudenkäynnissä, jossa asianomainen ei ole henkilökohtaisesti ollut läsnä — Vastaajan poissa ollessa tuomitun rangaistuksen täytäntöönpano — Mahdollisuus tuomiolla ratkaistun asian uudelleen tarkasteluun

Tuomiolauselma

- 1) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston 26.2.2009 tekemällä puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 4 a artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se estää täytäntöönpanosta vastaavaa oikeusviranomaista tässä säännöksessä täsmennyksissä tapauksissa asettamasta rangaistuksen täytäntöönpanemiseksi annetun eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanolle ehtoa, jonka mukaan vastaajan poissa ollessa annettulla tuomiolla ratkaistua asiaa on voitava tarkastella uudelleen pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa.
- 2) Puitepäätöksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299, 4 a artiklan 1 kohta on yhteensopiva Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklasta ja 48 artiklan 2 kohdasta johtuvien vaatimusten kanssa.
- 3) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 53 artiklaa on tulkittava siten, että siinä ei sallita jäsenvaltion asettavan poissa olevana tuomitun henkilön luovuttamiselle ehtoa, jonka mukaan tuomiolla ratkaistua asiaa on voitava tarkastella uudelleen pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa, jotta vältettäisiin tämän jäsenvaltion perustuslaissa taattujen oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden ja puolustautumis-oikeuksien loukkaus.

(¹) EUVL C 290, 1.10.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.2.2013 (Finanzgericht Baden-Württembergin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Katja Ettwein v. Finanzamt Konstanz

(Asia C-425/11) ⁽¹⁾

(Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välillä tehty sopimus — Yhdenvertainen kohtelu — Itsenäistä ammattia harjoittavat rajatyöntekijät — Unionin jäsenvaltion kansalaiset — Kyseisestä jäsenvaltiosta saadut ansiotulot — Asuinpaikan muuttaminen Sveitsiin — Veroedun epääminen kyseisessä jäsenvaltiossa asuinpaikan muuttamisen vuoksi)

(2013/C 114/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Baden-Württemberg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Katja Ettwein

Vastaaja: Finanzamt Konstanz

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Baden-Württemberg — Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välillä 21.6.1999 tehdyn sopimuksen, joka hyväksyttiin yhteisön puolesta 4.4.2002 tehdyllä neuvoston ja komission päätöksellä (EYVL L 114, s. 6), ja erityisesti sen 1, 2, 11, 16 ja 21 artiklan sekä sen liitteessä I olevien 9, 13 ja 15 artiklan tulkinta — Rajatyöntekijöiden välitön verotus — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa sallitaan aviopuolisoiden yhteisverotus (Ehegattensplitting), jos he asuvat unionin tai Euroopan talousalueen jäsenvaltiossa, mutta evätään tämä mahdollisuus, jos asuinpaikka on Sveitsin valaliitossa

Tuomiolauselma

Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välillä tehdyn sopimuksen, joka allekirjoitettiin Luxemburgissa 21.6.1999, 1 artiklan a alakohtaa ja kyseisen sopimuksen liitteessä I olevan 9 artiklan 2 kohtaa, 13 artiklan 1 kohtaa ja 15 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa aviopuolisoiden, jotka ovat kyseisen valtion kansalaisia ja jotka ovat velvollisia maksamaan samassa valtiossa tuloveroa kaikista verotettavista tuloistaan, yhteisvero-

tus kyseisessä lainsäädännössä säädettyä niin sanottua splitting-menetelmää soveltamalla evätään pelkästään sillä perusteella, että heidän asuinpaikkansa sijaitsee Sveitsin valaliiton alueella.

⁽¹⁾ EUVL C 331, 12.11.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.2.2013 (High Courtin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Margaret Kenny ym. v. Minister for Justice, Equality and Law Reform ym.

(Asia C-427/11) ⁽¹⁾

(EY 141 artikla — Direktiivi 75/117/ETY — Mies- ja naispuolisten työntekijöiden samapalkkaisuus — Välillinen syrjintä — Objektiiiset perustelut — Edellytykset)

(2013/C 114/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick ja Helena Gatley

Vastaajat: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance ja Commissioner of An Garda Síochána

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Ireland — SEUT 157 artiklan ja miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10.2.1975 annetun neuvoston direktiivin 75/117/ETY (EYVL L 45, s. 19) (korvattu direktiivillä 2006/54/EY) tulkinta — Objektiiivisten perusteluiden käsite, kun kysymys on mies- ja naispuolisten työntekijöiden välisestä ilmeisestä välillisestä syrjinnästä julkishallinnossa — Arviointiperusteet

Tuomiolauselma

EY 141 artiklan ja miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10.2.1975 annettua neuvoston direktiiviä 75/117/ETY on tulkittava siten, että

- työntekijät tekevät samaa tai samanarvoista työtä, jos otettaessa huomioon kaikki asiaan vaikuttavat seikat, kuten työntekijöiden työn luonne, koulutus ja työolot, heidän voidaan katsoa olevan toisiinsa rinnastettavissa tilanteissa, minkä arvioiminen kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle
- työnantajan tehtävänä on välillisen palkkasyrjinnän kyseessä ollessa esittää objektiiviset perustelut sellaisten työntekijöiden, jotka katsovat tullessa syrjityksi, ja vertailuhenkilöiden väliselle palkkaerolle
- työnantajan sellaiselle palkkaerolle esittämien perusteluiden, joka osoittautuu ilmeiseksi sukupuoleen perustuvaksi syrjinnäksi, on koskettava kansallisen tuomioistuimen mainitun eron toteamista varten siitä syystä huomioon ottamia vertailuhenkilöitä, että näiden tilanteesta on olemassa luotettavat tilastotiedot, jotka koskevat riittävän suurta määrää henkilöitä, jotka eivät ilmennä vain puhdaita sattumia tai suhdanteita ja jotka vaikuttavat yleisesti ottaen merkityksellisiltä, ja
- kansallinen tuomioistuin voi ottaa hyviä työmarkkinasuhteita koskevan intressin huomioon sellaisten muiden seikkojen joukossa, joiden perusteella se voi arvioida, johtuvatko kahden työntekijäryhmän palkkojen keskinäiset erot objektiivisista seikoista, joihin ei liity minkäänlaista sukupuoleen perustuvaa syrjintää, ja ovatko ne suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

(¹) EUVL C 311, 22.10.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Fővárosi Törvényszék (aiemmin Fővárosi Bíróság) (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Banif Plus Bank Zrt. v. Csaba Csipai ja Viktória Csipai

(Asia C-472/11) (¹)

(Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — Ehdon kohtuuttomuuden tutkiminen viran puolesta kansallisessa tuomioistuimessa — Kansallisen tuomioistuimen, joka on todennut viran puolesta ehdon kohtuuttomaksi, velvollisuus kehottaa asianosaisia esittämään huomautuksensa ennen kuin se tekee kyseisestä toteamuksesta päätelmiä — Sopimusehdot, jotka on otettava huomioon kohtuuttomuutta tutkittaessa)

(2013/C 114/19)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Törvényszék (aiemmin Fővárosi Bíróság)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Banif Plus Bank Zrt.

Vastapuolet: Csaba Csipai ja Viktória Csipai

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Fővárosi Bíróság — Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29) 7 artiklan 1 kohdan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kansallinen tuomioistuin on sidottu niin sanottujen vakiosopimusten kohtuuttomuuden tutkimisessa siihen, ovatko asianosaiset nimenomaisesti pyytäneet kohtuuttomuuden toteamista — Kansallisen tuomioistuimen, joka on todennut sen arvioitavaksi saatetussa sopimuksessa olevan yleisen sopimusehdon kohtuuttomaksi, mahdollisuus kehottaa, kun tätä koskevaa nimenomaista väitettä ei ole esitetty, asianosaisia antamaan kyseistä sopimusehtoa koskevan lausunnon, jotta se voi tutkia sopimuksen pätemättömyyttä tällä perusteella

Tuomiolauselma

- 1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen, joka on todennut viran puolesta sopimusehdon kohtuuttomaksi, ei tarvitse odottaa sitä, että kuluttaja, jolle on ilmoitettu hänen oikeuksistaan, antaa lausunnon, jossa hän pyytää, että kyseinen ehto todetaan pätemättömäksi, voidakseen tehdä kyseisestä toteamuksesta päätelmiä. Kontradiktorinen periaate kuitenkin edellyttää pääsääntöisesti, että kansallinen tuomioistuin, joka on todennut viran puolesta sopimusehdon kohtuuttomaksi, ilmoittaa tästä asianosaisille ja antaa niille mahdollisuuden keskustella tästä kontradiktorisesti kansallisissa menettelysäännöissä määrättyllä tavalla.
- 2) Kansallisen tuomioistuimen on otettava sopimusehdon, johon sen käsiteltäväksi saatettu vaatimus perustuu, mahdollisen kohtuuttomuuden arvioinnissa huomioon kaikki muut sopimuksen ehdot.

(¹) EUVL C 370, 17.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
28.2.2013 (Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Saksa)
esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Helga Petersen ja
Peter Petersen v. Finanzamt Ludwigshafen

(Asia C-544/11) ⁽¹⁾

(Palvelujen tarjoamisen vapaus — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa mahdollistetaan toisessa valtiossa kehitysavun piirissä työskentelystä saatujen tulojen vapauttaminen verosta — Edellytykset — Edellytys siitä, että työnantaja on sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon — Epääminen, jos työnantaja on sijoittautunut johonkin toiseen jäsenvaltioon)

(2013/C 114/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Helga Petersen ja Peter Petersen

Vastaaja: Finanzamt Ludwigshafen

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Rheinland-Pfalz — SEUT 56 artiklan tulkinta — Rajoitukset, jotka koskevat vapautta tarjota palveluja unionissa — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa mahdollistetaan ulkomailla kehitysapuhankkeessa työskentelystä saatujen tulojen vapauttaminen tuloverosta — Vapauttaminen vain tilanteissa, joissa työnantaja on sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon

Tuomiolauselma

SEUT 45 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tässä jäsenvaltiossa asuvan ja siellä yleisesti verovelvollisen työstä saama palkka vapautetaan tuloverosta, kun työnantaja on sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon, mutta sitä ei vapauteta, jos se on sijoittautunut johonkin toiseen jäsenvaltioon.

⁽¹⁾ EUVL C 25, 28.1.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
21.2.2013 (Juzgado de lo Mercantil de Alicante
(Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Fédération
Cynologique Internationale v. Federación Canina
Internacional de Perros de Pura Raza

(Asia C-561/11) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkit — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 9 artiklan 1 kohta — Käsite ”muut” eli kolmannet — Myöhemmän yhteisön tavaramerkin haltija)

(2013/C 114/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Fédération Cynologique Internationale

Vastaaja: Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (konsolidoitu versio) (EUVL L 78, s. 1) tulkinta — Yhteisön tavaramerkin loukkaaminen tai vaara tavaramerkin loukkaamisesta — Yhteisön tavaramerkin tuottama yksinoikeus — Kolmannen käsite

Tuomiolauselma

Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että yhteisön tavaramerkin haltijan yksinoikeus kieltää kaikkia kolmansia käyttämästä elinkeinotoiminnassa merkkejä, jotka ovat samoja tai samankaltaisia kuin kyseisen tavaramerkin haltijan merkki, ulottuu kolmannen, joka on myöhemmän tavaramerkin haltija, ilman että on tarpeen, että myöhempi tavaramerkki julistetaan ensin mitättömäksi.

⁽¹⁾ EUVL C 25, 28.1.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.2.2013 (tribunal du travail de Bruxellesin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Patricia Dumont de Chassart v. Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

(Asia C-619/11) ⁽¹⁾

(Sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 72 artikla, 78 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 79 artiklan 1 kohdan a alakohta — Orpojen perhe-etuudet — Vakuus- ja työskentelykausien yhteenlaskeminen — Jälkeenjääneen vanhemman toisessa jäsenvaltiossa täyttämät kaudet — Huomioon ottamatta jättäminen)

(2013/C 114/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

tribunal du travail de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Patricia Dumont de Chassart

Vastaja: Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal du travail de Bruxelles — EY 17, EY 39 ja EY 43 artiklan sekä sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2) 72 artiklan ja 79 artiklan 1 kohdan tulkinta — Asuinvaltiosta maksettavat orvonetuudet — Sellaisien unionin oikeussäännön hyväksyttävyyden yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden kannalta, jossa oikeuden saamiseksi etuuteen edellytetään, että tietyt vakuutuskaudet ovat täyttyneet nimenomaisesti edesmenneen eivätkä elossa olevan vanhemman osalta — Suotuisampi kansallinen lainsäädäntö, joka antaa myös elossa olevalle vanhemmalle mahdollisuuden hyötyä vakuutuskausien rinnastamista koskevista säännöistä — Sellaisten elossa olevien vanhempien epäedullisempi kohtelu, jotka ovat käyttäneet työntekijöinä oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen — Syrjintä

Tuomiolauselman

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o

1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 29.4.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1399/99, 72 artiklaa, 78 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja 79 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että kun jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että sekä kuolleen vanhemman että jälkeenjääneen vanhemman, jos näillä on työntekijän asema, tilannetta voidaan käyttää perusteena haettaessa orpojen etuuksia, näissä säännöksissä edellytetään, että jälkeenjääneen vanhemman osalta toisessa jäsenvaltiossa täyttyneet vakuutus- ja työskentelykaudet on otettava huomioon sellaisia kausia yhteen laskettaessa, jotka ovat tarpeen etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi ensin mainitussa jäsenvaltiossa. Tässä yhteydessä merkitystä ei ole sillä, että jälkeenjäänyt vanhempi ei voi vedota minäkään vakuutus- tai työskentelykauden täyttymiseen tässä jäsenvaltiossa kyseisessä kansallisessa lainsäädännössä tämän oikeuden saamiseksi edellytetyn viitekauden aikana.

⁽¹⁾ EUVL C 49, 18.2.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.2.2013 — Seven for all mankind LLC v. Seven SpA — Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

(Asia C-655/11 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väitteenettä — Aikaisempi sanamerkki — Ilmaisu "SEVEN" — Merkkien samankaltaisuus — Sekaannusvaara — Suhteellinen hylkäysperuste)

(2013/C 114/23)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittaja: Seven for all mankind LLC (edustajat: asianajaja A. Gautier-Sauvagnac ja asianajaja B. Guimberteau)

Valittajan vastapuolet: Seven SpA (edustaja: asianajaja L. Trevisan) ja sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-176/10, SEVEN v. SMHV — SEVEN FOR ALL MANKIND (SEVEN FOR ALL MANKIND), 6.10.2011 antamasta tuomiosta,

jolla unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) toisen valituslautakunnan 28.1.2010 tekemän päätöksen R 1514/2008-2, jolla on hylätty valitus päätöksestä, jolla kumottiin väiteosaston päätös sellaisen väitteen osittaisesta hylkäämisestä, jonka sanaosan "Seven" sisältävien ja luokkiin 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 25 ja 28 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityjen yhteisön kuviomerkkien ja kansainvälisen kuviomerkin haltija oli tehnyt luokkiin 14 ja 18 kuuluvia tavaroita varten tarkoitetun sanamerkin "SEVEN FOR ALL MANKIND" rekisteröintiä vastaan — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinta — Merkien samankaltaisuuden arvioinnissa huomioon otettavat tekijät

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *Seven for all mankind LLC vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan, ja se veloitetaan korvaamaan Seven SpA:n oikeudenkäyntikulut.*
- 3) Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 65, 3.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.2.2013 (Tribunal da Relação de Lisboaan (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas v. Autoridade da Concorrência

(Asia C-1/12) (¹)

(Tilintarkastajien yhteisö — Tilintarkastajien pakollista koulutusta koskevaan järjestelmään liittyvä sääntely — SEUT 101 artikla — Yritysten yhteenliittymä — Kilpailun rajoittaminen — Oikeuttamisperusteet — SEUT 106 artiklan 2 kohta)

(2013/C 114/24)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação de Lisboa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Vastaaja: Autoridade da Concorrência

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal da Relação de Lisboa — SEUT 56, SEUT 57, SEUT 58, SEUT 59, SEUT 60, SEUT 61, SEUT 62, SEUT 101 ja SEUT 102 artiklan tulkinta — Käsite "yritysten yhteenliittymä" — Tilintarkastajien yhteisö — Yhteisön jäsenen pakollista ammatillista koulutusta koskeva järjestelmä — Ainoastaan yhteisön tarjoama koulutus — Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus

Tuomiolauselma

- 1) Koulutuspisteitä koskevien sääntöjen kaltaista säädöstä, jonka *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas*in (tilintarkastajien yhteisö) kaltainen ammattiyhteisö on antanut, on pidettävä SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yritysten yhteenliittymän päätöksensä.

*Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas*in kaltaisen ammattiyhteisön antamat säännöt eivät voi jäädä SEUT 101 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle sillä perusteella, että kyseisellä ammattiyhteisöllä on lakisääteinen velvollisuus ottaa käyttöön jäseniään koskeva pakollisen koulutuksen järjestelmä, siltä osin kuin sen antamat säännöt velvoittavat ainoastaan sitä itseään.

Se, ettei kyseisillä määräyksillä ole välitöntä vaikutusta mainitun ammattiyhteisön jäsenten taloudelliseen toimintaan, ei vaikuta SEUT 101 artiklan soveltamiseen, koska kilpailusääntöjen rikkinen, josta kyseistä ammattiyhteisöä moititaan, koskee markkinoita, joilla se itse harjoittaa taloudellista toimintaa.

- 2) *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas*in kaltaisen ammattiyhteisön antama koulutuspisteitä koskevien sääntöjen kaltainen säädös, jolla otetaan käyttöön tilintarkastajien pakollista koulutusta koskeva järjestelmä heidän tarjoamiensa palvelujen laadun takaamiseksi, merkitsee SEUT 101 artiklassa kiellettyä kilpailunrajoitusta siltä osin kuin sillä poistetaan kyseisen ammattiyhteisön hyväksi kilpailu merkityksellisten markkinoiden olennaisella osalla ja asetetaan kyseisten markkinoiden toisella osalla syrjiviä ehtoja mainitun ammattiyhteisön kilpailijoiden vahingoksi, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava.

(¹) EUVL C 89, 24.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 21.2.2013 (Nejvyšší správní soudin (Tšekin tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Město Žamberk v. Finanční ředitelství v Hradci Králové, josta on tullut Odvolací finanční ředitelství

(Asia C-18/12) ⁽¹⁾

(Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 132 artiklan 1 kohdan m alakohhta — Vapautus arvonlisäverosta — Läheisesti urheiluun ja liikuntakasvatukseen liittyvät palvelujen suoritukset — Järjestäytymätön ja epäsäännöllinen urheilu — Kunnallinen uimala)

(2013/C 114/25)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Město Žamberk

Vastaaja: Finanční ředitelství v Hradci Králové, josta on tullut Odvolací finanční ředitelství

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Nejvyšší správní soud — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 132 artiklan 1 kohdan m alakohdan tulkinta — Vapautukset — Urheiluun ja liikuntakasvatukseen läheisesti liittyvät palvelujen suoritukset — Urheilutoiminnan mahdollinen harrastaminen satunnaisesti virkistystaroituksessa kaupungin ylläpitämässä uimalassa (vesipuisto), jossa on välineet kyseiseen toimintaan

Tuomiolauselman

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan m alakohdta on tulkittava siten, että omaehtoista, satunnaista ja muuten kuin urheilukilpailuihin osallistumiseksi harrastettavaa urheilua voidaan pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna urheiluna.
- 2) Direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan m alakohdta on tulkittava siten, että pääsyn tarjoamista sellaiseen uimalaan, joka tarjoaa kävijöilleen paitsi tilat urheilun harrastamiseen myös huvittelu- ja virkistystoimintoja, voidaan pitää läheisesti urheiluun liittyvänä palvelujen suorituksena. Ennakkoratkaisua pyytäneen

tuomioistuimen on Euroopan unionin tuomioistuimen tässä tuomiossa esittämien tulkinnallisten seikkojen valossa ja pääasian erityiset olosuhteet huomioon ottaen ratkaistava, onko pääasian tilanne tällainen.

⁽¹⁾ EUVL C 98, 31.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.2.2013 (Ankenævnet for Uddannelsesstøttenin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — LN v. Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

(Asia C-46/12) ⁽¹⁾

(Unionin kansalaisuus — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — SEUT 45 artiklan 2 kohta — Asetus (ETY) N:o 1612/68 — 7 artiklan 2 kohta — Direktiivi 2004/38/EY — 24 artiklan 1 ja 2 kohta — Yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta poikkeaminen opintorahana tai lainana myönnettävissä opintotuissa — Vastaanottavassa jäsenvaltiossa opiskeleva unionin kansalainen — Palkkatyö ennen opintojen aloittamista ja sen jälkeen — Henkilön pääasiallinen tarkoitus hänen saapuessaan vastaanottavan jäsenvaltion alueelle — Vaikutus hänen asemaansa työntekijänä ja hänen oikeuteensa opintorahaan)

(2013/C 114/26)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Ankenævnet for Uddannelsesstøtte

Pääasian asianosaiset

Kantaja: LN

Vastaaja: Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY (EUVL L 158, s. 77) 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan luettuna yhdessä 24 artiklan 2 kohdan kanssa, tulkinta — Unionin kansalaisten yhdenvertainen kohtelu — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään unionin

kansalaisten mahdollisuudesta saada opintotukea, jos he ovat palkkatyöntekijöitä tai itsenäisiä ammatinharjoittajia tässä jäsenvaltiossa — Unionin kansalaisen, joka on ollut vastaanottavassa jäsenvaltiossa työntekijä, esittämän opintotukihakemuksen hylkääminen, jos hän on saapunut tähän jäsenvaltioon pääasiallisena tarkoituksenaan osallistua koulutukseen

Tuomiolauselma

Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 24 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että unionin kansalaiselta, joka opiskelee vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja tekee siellä samanaikaisesti aitoa ja tosiasiallista palkkatyötä, jonka perusteella hänellä on SEUT 45 artiklassa tarkoitetun työntekijän asema, ei voida evätä sellaisia opintotukia, joita kyseisen jäsenvaltion kansalaisille myönnetään. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava tarvittavat tosiseikat sen arvioimiseksi, riittääkö pääasian kantajan tekemä palkkatyö kyseisen aseman saamiseen. Se seikka, että hän on saapunut vastaanottavan jäsenvaltion alueelle pääasiallisena tarkoituksenaan osallistua koulutukseen, on merkityksetön ratkaistaessa sitä, onko hänellä SEUT 45 artiklassa tarkoitetun työntekijän asema ja onko hänellä siten työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti oikeus näihin tukiin samoin edellytyksin kuin vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisilla.

(¹) EUVL C 109, 14.4.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 7.2.2013 (Najvyšší súd Slovenskej republikyn (Slovakia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky v. Slovenská sporiteľňa a.s.

(Asia C-68/12) (¹)

(Kartellin käsite — Useiden pankkien välinen sopimus — Sillä, että kilpaileva yritys toimii merkityksellisillä markkinoilla väitetyksi lainvastaisesti, ei ole merkitystä)

(2013/C 114/27)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Vastaaja: Slovenská sporiteľňa a.s.

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Najvyšší súd Slovenskej republiky — SEUT 101 artiklan 1 ja 3 kohdan tulkinta — Kartellin käsite — Useiden pankkien kesken tehty sopimus, jolla pyrittiin irtisanomaan ja jättämään uudistamatta toisen jäsenvaltion alueelle sijoittuneen kilpailevan yrityksen kanssa tehdyt käyttötilisopimukset — Vaikuttaako kartellisopimuksen katsomiseen lainvastaiseksi se, että kilpaileva yritys toimi kyseisillä markkinoilla lainvastaisesti, vaikka tähän ei ollut vedottu kartellisopimusta tehtäessä

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklaa on tulkittava siten, että sillä, että yritys, jolle aiheutuu haittaa kartellisopimuksesta, jonka tarkoituksena on rajoittaa kilpailua, harjoitti toimintaansa väitetyksi lainvastaisesti merkityksellisillä markkinoilla kartellisopimuksen tekohetkellä, ei ole merkitystä sen kysymyksen kannalta, rikottiinko kyseisellä kartellisopimuksella SEUT 101 artiklaa.
- 2) SEUT 101 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sen toteaminen, että on tehty kilpailua rajoittava sopimus, ei edellytä näyttöä siitä, että yrityksen sääntömääräinen edustaja on henkilökohtaisesti syylistynyt kyseiseen menettelyyn tai on henkilökohtaisesti hyväksynyt valtuutuksen muodossa yrityksen palveluksessa olevan sellaisen henkilön menettelyn, joka on osallistunut kilpailunvastaiseen kokoukseen.
- 3) SEUT 101 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että sitä voidaan soveltaa SEUT 101 artiklan 1 kohdassa kiellettyyn sopimukseen vain, kun siihen vetoava yritys osoittaa, että siinä määrätty neljä kumulatiivista edellytystä täytyvät

(¹) EUVL C 165, 9.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 21.2.2013 (Curtea de Apel Alba Iulia (Romania) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — SC Mora IPR SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu ja Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

(Asia C-79/12) ⁽¹⁾

(Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 211 artikla — Maahantuonnista maksettavan arvonlisäveron lykkääminen)

(2013/C 114/28)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Alba Iulia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SC Mora IPR SRL

Vastapuolet: Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu ja Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Curtea de Apel Alba Iulia — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 211 artiklan tulkinta — SEUT 26 artiklan 2 kohdan ja 28, 30 sekä 107 artiklan tulkinta — Jäsenvaltioiden oikeus sallia maahantuonnista maksettavan arvonlisäveron maksun lykkääminen — Sellaisen kansallisen lainsäädännön sallittavuus, jossa asetetaan edellytykseksi maksun lykkäämistä koskevan todistuksen saaminen, mistä ei säädetä direktiivissä — Peräkkäiset lainsäädäntömuutokset, joissa vapautetaan maahantuonnista maksettavasta arvonlisäverosta vain tietyt verovelvolliset — Syrjintä — Tuontitulleja koskevan kiellon rikkominen

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 211 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle säännöstölle, jossa asetetaan maahantuoduista tavaroista maksettavan arvonlisäveron maksun lykkäämisen edellytykseksi sellaisen todistuksen saaminen, josta ei säädetä direktiivissä, kunhan tällaisen todistuksen saamisen edellytykset ovat verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaiset, mikä ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen on tutkittava.

⁽¹⁾ EUVL C 126, 28.4.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.2.2013 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Finanzamt Köln-Nord v. Wolfram Becker

(Asia C-104/12) ⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 17 artiklan 2 kohdan a alakohta — Ostoihin sisältyvän veron vähennysoikeus — Ostotapahtuman ja verollisen myyntitapahtuman välisen suoran ja välittömän yhteyden olemassaolon välttämättömyys — Kyseisen yhteyden määrittelyperuste — Asianajajan palvelut, jotka on suoritettu lahjontaa koskevassa rikosoikeudenkäynnissä, johon on ryhdytty rajavastuuyhtiön johtajaa ja pääomistajaa vastaan henkilökohtaisesti)

(2013/C 114/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Finanzamt Köln-Nord

Vastaja: Wolfram Becker

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 17 artiklan 2 kohdan a alakohtaan ja 22 artiklan 3 kohdan b alakohtaan tulkinta — Vähennysoikeuden syntyminen ja ulottuvuus — Suoran ja välittömän yhteyden välttämättömyys verovelvollisen taloudellisen toiminnan ja palvelun tarjoamisen välillä — Asianajopalvelut, joita tarjotaan sellaisen lahjontaa koskevan rikosoikeuskäynnin yhteydessä, jossa syytettynä on rajavastuuyhtiön johtohenkilö ja pääosakas

Tuomiolauselma

Tietyn liiketoimen ja verovelvollisen koko toiminnan välinen suora ja välitön yhteys sen ratkaisemiseksi, onko verovelvollinen käyttänyt tavaroita ja palveluja jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/115/EY, 17 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin "verovelvollisen verollisiin liiketoimiin", riippuu kyseisen verovelvollisen hankkiman tavarantai palvelun objektiivisesta sisällöstä.

Nyt käsiteltävässä asiassa sellaiset asianajopalvelut, joiden tarkoituksena on välttää verovelvollisen yrityksen johtajien, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, rikosoikeudelliset seuraamukset, eivät oikeuta kyseistä yritystä vähentämään suoritettujen palvelujen perusteella maksettavaa arvonlisäveroa hankintoihin sisältyvänä arvonlisäverona.

(¹) EUVL C 138, 12.5.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 21.2.2013 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministero per i beni e le attività culturali ym. v. Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia ym.

(Asia C-111/12) (¹)

(Direktiivi 85/384/ETY — Arkkitehtuurin alan tutkintoniikkien vastavuoroinen tunnustaminen — 10 artikla ja 11 artiklan g alakohta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa tunnustetaan arkkitehdin ja rakennusinsinöörien tutkintojen vastaavuus mutta jossa taiteellisesti arvokkaisiin, osana kulttuuriperintöä suojeltuihin kiinteistöihin kohdistuvien töiden toteuttaminen on varattu arkkitehdeille — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne)

(2013/C 114/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Verona, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo ja Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

Vastaajat: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di San Martino Buon Albergo, Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE) ja Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Consiglio di Stato — Tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta arkkitehtuurin alalla sekä toimenpiteistä sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 10.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/384/EY (EYVL L 223, s. 15) 10 ja 11 artiklan tulkinta — Arkkitehtuurin alan tutkintoniikkien vastavuoroinen tunnustaminen — Kansallinen lainsäädäntö, jossa taidehistoriallisiksi suojelukohdeiksi luokiteltuihin rakennuksiin kohdistuvien töiden suorittaminen on varattu arkkitehdeille — Arkkitehdin tai insinöörin tutkinnon muissa jäsenvaltioissa suorittaneiden henkilöiden valmiudet tällaisten töiden suorittamiseen arvioidaan tapauskohtaisesti

Tuomiolauselmä

Tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta arkkitehtuurin alalla sekä toimenpiteistä sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 10.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/384/ETY 10 ja 11 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan henkilöt, joilla on jonkin muun kuin vastaanottavan jäsenvaltion myöntämä tutkintoniike, joka oikeuttaa toimimaan arkkitehtuurin alan tehtävissä ja joka on nimenomaisesti mainittu direktiivin 11 artiklassa, voivat suorittaa viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa tehtäviä, jotka kohdistuvat taiteellisesti arvokkaisiin kiinteistöihin, ainoastaan siinä tapauksessa, että he osoittavat tarvittaessa ammatillisen pätevyyden toteamiseksi järjestettävällä kokeella omaavansa erityispätevyyden kulttuuriomaisuuteen liittyvissä kysymyksissä.

(¹) EUVL C 151, 26.5.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.2.2013 — Valittajana Ellinika Nafpigeia AE ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-246/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Laivanrakennusteollisuus — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kansallisen turvallisuuden olennaisten etujen suojaaminen — Kilpailulosuhteet sisämarkkinoilla)

(2013/C 114/31)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Ellinika Nafpigeia AE (edustajat: dikigoros I. Drosos ja dikigoros V. Karagiannis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Urraca Caviedes ja M. Konstantinidis)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-391/08, Ellinika Nafpigeia v. komissio, 15.3.2012 antamasta tuomiosta, jossa hylättiin kanne, jolla vaadittiin osittain kumoamaan 2.7.2008 tehty komission päätös K(2008) 3118 lopullinen, jossa todettiin yhteismarkkinoille soveltumattomiksi tuet, jotka Kreikan viranomaiset olivat myöntäneet Ellinika Nafpigeialle (Hellenic Shipyards, HSY) kyseisen laivatelakan rakenneuudistukseen liittyvän alkuperäisen investointisuunnitelman muutosten yhteydessä (valtioneuvosto C 16/2004 (ex NN29/2004, CP 71/2002 ja CP 133/2005))

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Ellinika Nafpigeia AE velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 200, 7.7.2012.

H-Holding AG:n 14.5.2012 tekemä valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-594/11, H-Holding AG v. Euroopan komissio, 2.3.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: H-Holding AG (edustaja: advokát R. Závodný)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Euroopan unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) hylkäsi valituksen 28.2.2013 tekemällään päätöksellä ja velvoitti valittajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kúria (Unkari) on esittänyt 5.12.2012 — BDV Hungary Trading Kft. (selvitystilassa oleva yhtiö) v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Asia C-563/12)

(2013/C 114/33)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Pääasian asianosaiset

Valittaja: BDV Hungary Trading Kft. (selvitystilassa oleva yhtiö)

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettun kuudennen direktiivin 77/388/ETY (¹) (jäljempänä vanha arvonlisäverodirektiivi) 15 artiklaa ja yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (²) (jäljempänä uusi arvonlisäverodirektiivi) 146 artiklaa tulkittava siten, että vientiin tarkoitettujen tavarain kuljettamisen unionin/yhteisön ulkopuolelle on tapahduttava tietyssä määräajassa, jotta kyse olisi verosta vapautetusta luovutuksesta vientiin?
- 2) Vaikuttaako ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen toimitusehto, se, että myyjä, ostaja tai kuljettaja on toiminut vilpittömässä tai vilpillisessä mielessä, huolellisen toimijan tavoin tai mahdollisesti tuottamuksellisesti, ilmoituskausi, tai se, että tavara on määräajan päätyttyä mutta kuitenkin ennen veron tilittämiseksi varatun vanhentumisaikojen päättymistä tosiasiallisesti kuljetettu maasta?
- 3) Ovatko verotuksen neutraalisuuden periaate, oikeusvarmuuden periaate ja suhteellisuusperiaate esteenä sille, että jäsenvaltion lainsäädännössä otetaan direktiivin säännöksiin nähden käyttöön kumulatiivisia lisävaatimuksia, joilla viennin verosta vapauttaminen saatetaan riippuvaiseksi objektiivisista edellytyksistä, joita ei ole direktiivissä?
- 4) Voidaanko vanhan arvonlisäverodirektiivin 15 artiklaa ja uuden arvonlisäverodirektiivin 131 ja 273 artiklaa tulkita siten, että jäsenvaltio voi torjuakseen veronkiertoa, väärinkäytöksiä ja veropetoksia ja taatakseen veron asianmukaisen kantamisen asettaa tavaroiden viennin verovapaudelle vuoden 1992 liikevaihtoverolain nro LXXIV (általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény) 11 §:n 1 momentissa tai vuoden 2007 liikevaihtoverolain nro CXXVII (általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény) 98 §:n 1 momentissa säädettyjen kaltaiset edellytykset?
- 5) Voidaanko unionin oikeuden peruseriaatteiden ja direktiivin säännösten mukaisena pitää sitä, että sellaisten edellytysten jäädessä täyttymättä, joista ei ole säädetty [vanhan

arvonlisäverodirektiivin] 15 artiklassa ja [uuden arvonlisäverodirektiivin] 146 artiklassa, veroviranomainen luonnehtii verosta vapautetun tavaroiden viennin eri tavalla ja määrää verovelvolliselle veronmaksuvelvollisuuden? Jos voidaan, millaisten olosuhteiden vallitessa tämä on mahdollista?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

(²) EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Debreceni Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 31.12.2012 — Dutka József v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Asia C-614/12)

(2013/C 114/34)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dutka József

Vastaaja: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Pannaanko sellaisella kansallisella lainsäädännöllä, jonka mukaan työ- tai palvelussuhde voi päättyä tai se voidaan päättää yksipuolisella toimella Euroopan unionin perusoikeuskirjan 51 artiklan c kohta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artikla ja kyseisen perusoikeuskirjan 30 artikla huomioon ottaen asianmukaisesti täytäntöön?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 30 artiklaa tulkittava siten, että siinä kielletään työ- tai palvelussuhteen perusteton päättäminen tai että siinä määrätään tällaisesta kiellosta vaatimalla, että toimenpiteen perustelut esitetään selvästi asiakirjassa, jolla edellä mainittu suhde päätetään, siten, että työntekijä voi varmistua niiden todenperäisyydestä ja uskottavuudesta?
- 3) Jos näin on, onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 30 artikla esteenä sellaiselle kansalliselle säännökselle, jolla kyseiselle jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus perusteluja esittämättä irtisanoa (erottaa) työntekijä ja jolla tämä mahdollisuus annetaan yksinomaan sellaisten oikeussuhteiden osalta, joissa valtio toimii työnantajana viranomaistensa välityksellä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szombathelyi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 3.1.2013 — Ferenc Tibor Kovács v. Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Asia C-5/13)

(2013/C 114/35)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szombathelyi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ferenc Tibor Kovács

Vastaaja: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko syrjinnän kieltoa ja henkilöiden oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen sekä oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin tulkittava siten, että niiden vastainen on vuoden 1988 lain nro I 25/B §:n kaltainen jäsenvaltion oikeussääntö, jonka mukaan Unkarissa voidaan tieliikenteessä käyttää kansallisen viranomaisen luvalla ja rekisteritunnuksilla varustettua ajoneuvoa, ja että näyttö siitä, että kyse on tilanteesta, jossa tässä säännöksessä tarkoitettua vaatimuksesta vapauttamisen edellytykset täyttyvät, voidaan esittää ainoastaan tarkastuksen yhteydessä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 10.1.2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH v. Technische Universität Hamburg-Harburg

(Asia C-15/13)

(2013/C 114/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Vastaaja: Technische Universität Hamburg-Harburg

Väliintulija: Hochschul-Informations-System GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna ”julkisia hankintoja koskevana sopimuksena” pidettävä myös sellaista sopimusta, jossa hankintaviranomaisella ei tosin ole toimeksisaajaan vastaavaa määräysvaltaa kuin sillä on omaan yksikkönsä, mutta sekä hankintaviranomainen että toimeksisaaja ovat saman tahon, joka on puolestaan direktiivissä 2004/18 tarkoitettu hankintaviranomainen, määräysvallassa ja hankintaviranomainen ja toimeksisaaja toimivat olennaiselta osin tämän saman tahon lukuun (horisontaalinen in house-liiketoimi)?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

2) Pitääkö omaan yksikköön kohdistuvaa määräysvaltaa vastaavan määräysvallan ulottua toimeksisaajan koko toimintaan, vai onko riittävää, että se rajoittuu siihen alaan, jota hankinta koskee?

⁽¹⁾ EUVL L 134, s. 114.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 15.1.2013 — Simon, Evers & Co GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Asia C-21/13)

(2013/C 114/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Simon, Evers & Co GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuonnissa asetuk-

sella (EY) N:o 1174/2005 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnittullin laajentamisesta koskemaan Thaimaasta lähetetyn saman tuotteen tuontia riippumatta siitä, onko tuotteen alkuperämaaksi ilmoitettu Thaimaa, 11.6.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 499/2009⁽¹⁾ pätemätön, koska komissio jätti ottamatta huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽²⁾ 13 artiklassa vahvistetut edellytykset polkumyynnitoimenpiteiden kiertämisen toteamiseksi ja otti lähtökohdaksi kiertämisen jo sillä perusteella, että kyseisen Thaimaasta peräisin olevan viennin laajuus kasvoi toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen huomattavasti, vaikka komissio ei tehnyt thaimaalaisten viejien puuttuvan yhteistyön perusteella muita konkreettisia toteamuksia?

⁽¹⁾ EUVL L 151, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 56, s. 1.

Valitus, jonka Groupement des cartes bancaires (CB) on tehnyt 8.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-491/07, CB v. komissio, 29.11.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Groupement des cartes bancaires (CB) (edustajat: avocat F. Pradelles ja abogado J. Ruiz Calzado)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, BNP Paribas, BPCE, aiemmin Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP) ja Société générale

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on kumottava asiassa T-491/07, CB v. komissio, 29.11.2012 annettu unionin yleisen tuomioistuimen tuomio.

— Asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen ratkaistavaksi, ellei unionin tuomioistuin katso, että sillä on riittävät tiedot, jotta se voi kumota [EY] 81 artiklan soveltamismenettelystä 17.10.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007) 5060 lopullinen (asia COMP/D1/38.606 — Groupement des cartes bancaires ”CB”).

— Komissio on velvoitettava korvaamaan nyt käytävän menettelyn oikeudenkäyntikulut, valittajalle unionin tuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kolmeen valitusperusteeseen.

Ensinnäkin valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä soveltaessaan käsitettä, jonka mukaan toimenpide on kilpailunrajoitus tavoitteensa perusteella.

Unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan tehnyt oikeudellisia virheitä soveltaessaan SEUT 101 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin on kyse Groupement des cartes bancaires ”CB”:n (jäljempänä yhteenliittymä) toimenpiteiden sisällöstä. Tarkemmin sanottuna unionin yleinen tuomioistuin on muun muassa tulkinnut virheellisesti käsitettä, jonka mukaan käytäntö on kilpailua rajoittava tavoitteensa perusteella, koskevaa oikeuskäytäntöä, kun se on katsonut, että edellä mainitut toimenpiteet olivat tavoitteensa perusteella kilpailunrajoitus, vaikkei niissä sellaisinaan piillyt lainkaan riittävästi haitallisuutta kilpailun kannalta. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi valittajan mukaan tehnyt muita oikeudellisia virheitä, kun se on ottanut huomioon kyseisten toimenpiteiden käyttöönoton syntyhistorian. Se on nimittäin tulkinnut virheellisesti oikeuskäytäntöä, joka liittyy yritysten yhteenliittymän päätöksen käsitteeseen yhteenliittymän tahdon ilmauksena, ja se on vääristellyt sille esitettyjä todisteita väittääkseen, että yhteenliittymällä oli riidanalaisista toimenpiteistä päättäessään kilpailunvastainen aikomus.

Unionin yleinen tuomioistuin teki myös oikeudellisia virheitä SEUT 101 artiklan 1 kohdan soveltamisessa siltä osin kuin on kyse yhteenliittymän toimenpiteiden tavoitteista. Tarkemmin sanottuna unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi valittajan mukaan virheellisesti oikeuskäytäntöä, kun se katsoi, että vapaamatkustusta vastaan taisteleva, joka on yhteenliittymän hyväksymien toimenpiteiden oikeutettu tavoite, jonka unionin yleinen tuomioistuin on hyväksynyt, voitiin ottaa huomioon vain SEUT 101 artiklan 3 kohdan osalta, mutta ei SEUT 101 artiklan 1 kohdan osalta.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki valittajan mukaan oikeudellisia virheitä soveltaessaan SEUT 101 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin kyse on yhteenliittymän toimenpiteiden asianmukaisesta asiayhteydestä. Tarkemmin sanottuna unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi valittajan mukaan virheellisesti oikeudellisen asiayhteyden huomioimista koskevaa oikeuskäytäntöä, koska se ei noudattanut velvollisuuttaan ottaa huomioon saadut kokemukset. Se tulkitsi erityisesti virheellisesti asiassa C-209/07, Beef Industry Development ja Barry Brothers, 20.11.2008 annettua tuomiota, koska se halusi rinnastaa mainitun tuomion nyt käsiteltävään asiaan, vaikka kyseiset tilanteet olivat perustavanlaatuisesti erilaisia. Unionin yleinen tuomioistuin teki lisäksi useita oikeudellisia virheitä ottaessaan huomioon taloudellisen asiayhteyden ja markkinoiden kaksipuolisen toiminnan nyt käsiteltävässä asiassa. Unionin yleinen tuomioistuin jätti lopuksi huomiotta monitahoisia taloudellisia arviointeja koskevan valvontansa laatua ja ulottuvuutta koskevan oikeuskäytännön, koska se pidättäytyi suorittamasta sen tehtävänä olevaa vähimmäisvalvontaa.

Toiseksi valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä soveltaessaan vaikutustensa perusteella kilpailunrajoituksen pidettävän toimenpiteen käsitettä. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä tutkiessaan yhteenliittymän toimenpiteiden vaikutuksia. Koska se ei vastannut valittajan kanneperusteisiin, jotka koskivat kyseisten toimenpiteiden väitetysti kilpailunvastaisia vaikutuksia, se ei noudattanut perusteluvollisuuttaan.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin loukkasi suhteellisuusperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta, koska se ei kumonnut komission päätöksen K(2007) 5060 lopullinen 2 artiklan 2 kohtaan sisältyvää määrystä. Suhteellisuusperiaatteen loukkaamista luonnehtii se, että komission antama määräys on pysytetty voimassa, vaikkei se ollut tarpeen väitetysti todetun kilpailusääntöjen rikkomisen lopettamiseksi ja vaikka se oli myös suhteettoman ankara tavoiteltuun päämäärään nähden. Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi oikeusvarmuuden periaatetta lisäksi sen vuoksi, ettei se kumonnut edellä mainittua määrystä, vaikka sen sanamuoto on yleinen ja moniselitteinen, minkä vuoksi yhteenliittymälle jää epäselväksi, mihin toimenpiteisiin se voi ryhtyä taistellakseen vapaamatkustajuutta vastaan ja huolehtiakseen CB-järjestelmän suojaamisesta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 8.2.2013 — Markus Weiss v. Condor Flugdienst GmbH

(Asia C-68/13)

(2013/C 114/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Rüsselsheim

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Markus Weiss

Vastaja: Condor Flugdienst GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asetuksen (¹) 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten olosuhteiden liityttävä suoraan varattuun lentoon?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, kuinka monella edeltävällä lennolla, joilla kyseessä olevalla lennolla käytettäväksi suunniteltua lentokonetta on käytetty, on merkitystä poikkeuksellisten olosuhteiden kannalta? Onko aiempien lentojen aikana ilmenneiden poikkeuksellisten olosuhteiden huomioon ottamiselle olemassa aikarajaa? Jos näin on, miten kyseinen aikaraja on laskettava?
- 3) Jos aiempien lentojen aikana ilmenneillä poikkeuksellisilla olosuhteilla on merkitystä myös myöhemmän lennon kannalta, onko kohtuudella edellytettävä toimenpiteitä, jotka lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti toteutettava, tulkittava siten, että ne viittaavat vain poikkeuksellisten olosuhteiden estämiseen, vai viittaavatko ne myös pitempiaikaisen viivästymisen välttämiseen?

(¹) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EYVL L 46, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidshof te Brussel (Belgia) on esittänyt 15.2.2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers v. Selver Saciri ym.

(Asia C-79/13)

(2013/C 114/40)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuin

Arbeidshof te Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Vastapuolet: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (edustajinaan Selver Saciri ja Danijela Dordevic), Sanela Saciri (edustajinaan Selver Saciri ja Danijela Dordevic), Denis Saciri (edustajinaan Selver Saciri ja Danijela Dordevic) ja Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun jäsenvaltio päättää turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27.1.2003 annetun direktiivin 2003/9 (¹) 13 artiklan 5 kohdan nojalla antaa aineellisen tuen rahallisen avustuksen muodossa, onko jäsenvaltio vielä vastuussa sen valvomisesta, että turvapaikanhakija saa tavalla tai toisella direktiivin vä-

himmäissuojasäännösten, sellaisina kuin ne sisältyvät direktiivin 13 artiklan 1 ja 2 kohtaan, 14 artiklan 1, 3 ja 5 kohtaan ja 14 artiklan 8 kohtaan, mukaista suojaa?

- 2) Onko direktiivin 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu rahallinen avustus myönnettävä siitä päivästä lukien, jolloin turvapaikkaa ja vastaanottoa haetaan, vai direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ajan päättymisestä vai jostakin muusta ajankohdasta lukien? Onko rahallisen avustuksen oltava sellainen, että turvapaikanhakija kykenee sen avulla silloin, kun jäsenvaltio tai jäsenvaltion osoittama laitos ei tarjoa aineellista vastaanottoa, milloin hyvänsä itse hankkimaan majoituksen, tarvittaessa hotellimajoituksen, odotettaessa, että hänelle tarjotaan pysyvä majoitus tai että hän kykenee itse hankkimaan pysyvemmän majoituksen?
- 3) Onko yhteensopivaa direktiivin kanssa, että jäsenvaltio tarjoaa aineellisen vastaanoton vain siltä osin kuin olemassa olevilla valtion perustamalla vastaanottorakenteilla voidaan taata tämä majoitus ja että turvapaikanhakija, jolle ei ole niissä tilaa, ohjataan edelleen kaikkien valtion asukkaiden saatavilla olevan sosiaaliavun piiriin ilman että olemassa olisi tarvittava lainsäädäntö ja rakenteet sitä varten, että laitokset, jotka eivät ole valtion itsensä perustamia, kykenisivät tosiasiallisesti tarjoamaan turvapaikanhakijoille ihmisarvoisen vastaanoton lyhyessä ajassa?

(¹) Neuvoston direktiivi 2003/9/EY (EYVL L 31, s. 18).

Kanne 15.2.2013 — Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-81/13)

(2013/C 114/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: C. Murrell ja A. Dashwood, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta tehdyllä sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta, joka koskee sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien määräysten antamista, annettu neuvoston päätös 2012/776/EU (¹) on kumottava

— neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) SEUT 263 artiklan nojalla nostetulla kanteella Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vaatii SEUT 264 mukaisesti Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta tehdyllä sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta, joka koskee sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien määräysten antamista, 6.12.2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/776/EU kumoamista.
- 2) Yhdistynyt kuningaskunta vaatii, että unionin tuomioistuin
 - i) kumoo päätöksen
 - ii) velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Päätöksessä mainittu aineellinen oikeusperusta on SEUT 48 artikla.
- 4) Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta turkkilaisiin työntekijöihin ja heidän perheisiinsä tehty assosiaationeuvoston päätös N:o 3/80 on kumottava ja korvattava neuvoston asetukseen liitettyllä ehdotetulla assosiaationeuvoston päätöksellä.
- 5) Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että SEUT 48 artikla ei voi toimia sellaisen toimenpiteen aineellisena oikeusperustana, jolla on tarkoitus olla tällaisia vaikutuksia. Tällä määräyksellä on tarkoitus helpottaa jäsenvaltioiden kansalaisten vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla. Oikea oikeusperusta on SEUT 79 artiklan 2 kohdan b alakohta. Siinä annetaan toimivalta säätää toimenpiteitä, jotka koskevat ”jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien määrittelyä, mukaan lukien edellytykset, jotka koskevat liikumis- ja oleskeluvapautta muissa jäsenvaltioissa”. Neuvoston päätös on juuri tällainen toimenpide.
- 6) SEUT 79 artiklan 2 kohdan b alakohta kuuluu SEUT:n kolmannen osan V osastoon. Perustamissopimusten pöytäkirjan 21 mukaisesti V osaston nojalla säädetyt toimenpiteet ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan (eikä Irlantiin), paitsi jos se ilmoittaa aikomuksestaan liittyä niihin (opt into). Kun neuvosto valitsi virheellisesti SEUT 48 artiklan eikä SEUT 79 artiklan 2 kohdan b alakohta päätöksen aineelliseksi oikeusperustaksi, se ei tunnustanut Yhdistyneen kuningaskunnan oikeutta olla osallistumatta päätöksen antamiseen ja jättänyt sen soveltamisalan ulkopuolelle.

7) Neuvoston päätöksen 2012/776/EU kumoamista vaaditaan tämän vuoksi sillä perusteella, että se tehtiin väärällä oikeudellisella perustalla, minkä seurauksena Yhdistyneen kuningaskunnan pöytäkirjan 21 mukaisia oikeuksia ei tunnustettu.

8) Väitteensä tueksi Yhdistynyt kuningaskunta tukeutuu SEUT 48 artiklan ja SEUT 79 artiklan 2 kohdan b alakohdan nimenomaisiin määräyksiin luettuina perustamissopimuksen asiayhteydessään ja oikeuskäytännön valossa. Se tukeutuu myös siihen, että neuvoston päätös 2012/776/EU on lähes samanlainen kuin yhdeksän neuvoston päätöstä, jotka on annettu muiden assosiaatiosopimusten nojalla 79 artiklan 2 kohdan b alakohdan perusteella.

(¹) EUVL L 340, s. 19.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbetsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 19.2.2013 — Fonnship A/S ja Svenska Transportarbetarförbundet v. Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S ja Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Asia C-83/13)

(2013/C 114/42)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbetsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Fonnship A/S ja Svenska Transportarbetarförbundet

Vastaajat: Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S ja Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko palvelujen, meriliikennepalvelujen, vapaata liikkuvuutta koskevia ETA-sopimuksen määräyksiä — joita vastaavat määräykset sisältyvät EY:n perustamissopimukseen — soveltaa yhtiöön, jonka kotipaikka on EFTA-valtiossa, siltä osin kuin kyse on sen toiminnasta, joka muodostuu aluksella, joka on rekisteröity EY:n alueen/ETA-alueen ulkopuolella sijaitsevassa kolmannessa valtiossa eli joka on laitettu purjehtimaan tällaisen kolmannen valtion lipun alla, EY:n jäsenvaltioon tai EFTA-valtioon suoritettavista liikennepalveluista?

Valitus, jonka 1. garantovaná a.s. on tehnyt 22.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-392/09, 1. garantovaná a.s. v. Euroopan komissio, 12.12.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-90/13 P)

(2013/C 114/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: 1. garantovaná a.s. (edustajat: barrister B. Hartnett, Rechtsanwalt O. Geiss, P. Lasok, QC, ja barrister J. Holmes)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-392/09 12.12.2012 antaman tuomion siltä osin kuin se koskee valittajan unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämää toista kanneperustetta
- toteaa kyseisen kanneperusteen perustelluksi
- alentaa sakon määrää 2,1 miljoonaan euroon, joka vastaa kymmentä prosenttia valittajan vuoden 2008 liikevaihdosta, kuten valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa todetaan, ja
- velvoittaa komission korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se hylkäsi valittajan esittämän toisen kanneperusteen.

Asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdassa säädetään, että "[kyseisen yrityksen] osalta sakko on enintään kymmenen prosenttia sen edellisen tilikauden liikevaihdosta". "Edellinen tilikausi" on se edellinen kokonainen tilikausi, joka edeltää välittömästi komission päätöksen, jossa todetaan, että kilpailusääntöjä on rikottu, ja jossa määrätään sakko, tekopäivää.

Nyt esillä olevassa asiassa "edellisen tilikauden liikevaihto" oli vuoden 2008 liikevaihto eikä komission huomioon ottama liikevaihto. Siitä, että perusteena käytettiin vuoden 2007 liikevaihtoa, seurasi, että Garantovanälle määrätty sakko suurennettiin

siten, että se oli lähes 100 prosenttia Garantovanán komission päätöksen tekopäivää (22.7.2009) edeltävän tilikauden liikevaihdosta.

Valittaja väittää, että se, että komissio käytti vuoden 2007 liikevaihtoa, oli 23 artiklan 2 kohdan selvän sanamuodon ja tavoitteen vastaista ja lainvastaista. Kuten Garantovanán unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä esittämässä toisessa kanneperusteessa väitettiin, sakon määrää pitäisi näin ollen alentaa joko 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai SEUT 261 artiklan ja asetuksen N:o 1/2003 31 artiklan mukaista unionin tuomioistuimen täyttä harkintavaltaa käyttäen.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 25.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-103/08, Versalis SpA, aiemmin Polimeri Europa SpA, ja Eni SpA v. Euroopan komissio, 13.12.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-93/13 P)

(2013/C 114/44)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci, G. Conte ja R. Striani)

Muut osapuolet: Versalis SpA, aiemmin Polimeri Europa SpA, ja Eni SpA

Vaatimukset

- Valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä alennetaan ENI:lle ja Versalisille päätöksessä määrätyn sakko 106 200 000 euroksi
- ensimmäisessä oikeusasteessa annettu tuomio on kumottava kokonaisuudessaan
- ensimmäisen oikeusasteen kantajat on veloitettava korvaamaan molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- i) Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen katsoessaan, että komissio on loukannut ENI:n puolustautumisoikeuksia, kun se on korottanut kahdesta kilpailusääntöjen rikkomisesta, joihin ENI:n kokonaan tai lähes kokonaan omistamat yhtiöt syyllistyivät, ENI:lle ja Versalisille yhteisvastuullisesti määrätyn sakon määrää rikkomisen uusimisen perusteella, vaikka päätöksiä, joissa kyseiset rikkomiset todettiin, ei ollut osoitettu ENI:lle (joka ei myöskään ollut saanut näitä rikkomisia koskevaa väitetiedoksiantoa). Unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti jättänyt ottamatta huomioon, että kun vedotaan rikkomisen uusimiseen, puolustautumisoikeudet taataan, jos komissio ajankohtana, jolloin se ilmiottaa aikeestaan vedota uusimiseen, antaa asianosaisille mahdollisuuden osoittaa, että tätä koskevat edellytykset eivät täyty. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi jättänyt ottamatta huomioon, että kun komissio soveltaa uusimisperustetta toisiaan seuraaviin kilpailusääntöjen rikkomisiin, se ei määrää taannehtivasti seuraamusta ensimmäisestä rikkomisesta vaan ainoastaan tekee johtopäätökset siitä, että sama yritys (taloudellinen kokonaisuus) on syyllistynyt uuteen kilpailusääntöjen rikkomiseen.
- ii) Unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt toimivaltansa rajat ja rikkonut Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklaa sekä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohtaa ja 48 artiklan 2 kohtaa, kun se on tutkinut oikeuskysymyksen (joka koski yhdenvertaisen kohtelun periaatteen väitettyä loukkaamista sakon laskennassa), jota kantajat eivät olleet esittäneet ensimmäisessä oikeusasteessa.
- iii) Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja sen perustelut ovat puutteelliset yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamisessa ja tulkinnassa siltä osin kuin kyse on korjauskertoimen soveltamisesta varoittavassa tarkoituksessa. Unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti jättänyt ottamatta huomioon harkintavallan, joka komissiolla on sakon määrittämisessä relevanttien olosuhteiden perusteella, velvoittaen sen suorittamaan puhtaasti matemaattisen laskelman ENI:iin ja Versalisiin sovellettavan korjauskertoimen laskemiseksi. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi virheellisesti vaatinut, että komissio varmistaa, että varoittavan vaikutuksen perusteella määrätyn sakon korotuksen prosenttiosuus ja yritysten liikevaihto ovat välittömässä suhteessa toisiinsa, eikä että korjauskerroin ja sen soveltamiseen perustuvat sakot (korjauskerrointa käyttäen vahvistetut sakot) ja yrityksen kokonaisliikevaihto ovat välittömässä suhteessa toisiinsa.

Kanne 27.2.2013 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-100/13)

(2013/C 114/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Wilms ja G. Zavvos)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

- on todettava, ettei Saksan liittotasavalta ole noudattanut rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska Saksan viranomaiset käyttävät rakennusalan tuotteita koskevia täydentäviä normiluetteloja asettaakseen lisävaatimuksia rakennusalan tuotteiden tehokkaalle markkinoillepääsulle ja käytölle sen sijaan, että ne soveltaisivat tarvittavia arviointimenetelmiä- ja perusteita harmonisoitujen eurooppalaisten normien mukaisesti
- Saksan liittotasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Saksan liittotasavalta on rikkonut direktiivin 89/106/ETY 4 ja 6 artiklaa. Rakennusalan tuotteita koskevia täydentäviä normiluetteloja (Bauregellisten) soveltaminen johtaa siihen, että kyseisten tuotteiden tehokkaalle markkinoillepääsulle ja käytölle asetetaan ennakkoon täytettäviä lisävaatimuksia. Monissa tapauksissa kyse on vaatimuksista, jotka eivät liity uusiin ominaisuuksiin. Kyse on pikemminkin sellaisten vaatimusten pitämisestä voimassa, jotka on vahvistettu ennen harmonisointia ja jotka olisi voitu ja pitänyt korvata soveltamalla tarvittavia arviointimenetelmiä ja -perusteita harmonisoitujen eurooppalaisten normien mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL 1989, L 40, s. 12.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 —
Bilbaína de Alquitranes ym. v. ECHA**

(Asia T-93/10) ⁽¹⁾

**(REACH — Aineen ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen”
tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi —
Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Sääntelytoimi,
joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä
suoraan koskeva toimi — Tutkittavaksi ottaminen —
Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus)**

(2013/C 114/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Espanja), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Alankomaat), Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Tšekin tasavalta), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Espanja), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Tanska), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Yhdistynyt kuningaskunta), Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Saksa), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia) ja Rütgers Poland sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Puola) (edustajat: aluksi asianajajat K. Van Maldegem ja R. Cana sekä solicitor P. Sellar, sitten K. Van Maldegem ja R. Cana)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: M. Heikkilä ja W. Broere, avustajanaan asianajaja J. Stuyck)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatusen sen 13.1.2010 julkaistun ECHA:n päätöksen osittaiseksi kumoamiseksi, jolla piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen (EY-nro 266-028-2) tunnustetaan kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1) 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi kyseisen asetuksen 59 artiklan mukaisesti.

Tuomiolauselman

1) *Kanne hylätään.*

2) *Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV ja Rütgers Poland sp. z o.o. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 113, 1.5.2010.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 —
Rütgers Germany ym. v. ECHA**

(Asia T-94/10) ⁽¹⁾

**(REACH — Aineen ”antraseeniöljy” tunnistaminen erityistä
huolta aiheuttavaksi aineeksi — Kumoamiskanne —
Kannekelpoinen toimi — Sääntelytoimi, joka ei edellytä
täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva
toimi — Tutkittavaksi ottaminen — Yhdenvertainen kohtelu
— Oikeasuhteisuus)**

(2013/C 114/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Saksa), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Tšekin tasavalta), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Espanja) ja Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Espanja) (edustajat: aluksi asianajajat K. Van Maldegem ja R. Cana sekä solicitor P. Sellar, sitten K. Van Maldegem ja R. Cana)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: M. Heikkilä ja W. Broere, avustajanaan asianajaja J. Stuyck)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatusen sen 13.1.2010 julkaistun ECHA:n päätöksen osittaiseksi kumoamiseksi, jolla antraseeniöljy (EY-nro 292-602-7) tunnustetaan kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission

direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1) 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi kyseisen asetuksen 59 artiklan mukaisesti.

Tuomiolauselman

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA ja Bilbaína de Alquitranes, SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 113, 1.5.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Cindu Chemicals ym. v. ECHA

(Asia T-95/10) (¹)

(REACH — Aineen ”antraseeniöljy, antraseenipitoisuus pieni” tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Säätelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva toimi — Tutkittavaksi ottaminen — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus)

(2013/C 114/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Alankomaat), Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Tšekin tasavalta), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Tanska) ja Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi asianajajat K. Van Maldegem ja R. Cana sekä solicitor P. Sellar, sitten K. Van Maldegem ja R. Cana)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: M. Heikkilä ja W. Broere, avustajanaan asianajaja J. Stuyck)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi P. Oliver ja G. Wilms, sitten P. Oliver ja E. Manhaeve, avustajanaan barrister K. Sawyer, ja lopuksi P. Oliver ja E. Manhaeve)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatusen 13.1.2010 julkaistun ECHA:n päätöksen osittaiseksi kumoamiseksi, jolla antraseeniöljy, antraseenipitoisuus

pieni (EY-nro 292-604-8) tunnistetaan kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1) 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi kyseisen asetuksen 59 artiklan mukaisesti.

Tuomiolauselman

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S ja Koppers UK Ltd vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) oikeudenkäyntikulut.*

3) *Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 113, 1.5.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Rütgers Germany ym. v. ECHA

(Asia T-96/10) (¹)

(REACH — Aineen ”antraseeniöljy (antraseeniliisteri)” tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Säätelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva toimi — Tutkittavaksi ottaminen — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus)

(2013/C 114/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Saksa), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Tšekin tasavalta), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Tanska) ja Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Yhdistynyt kuningaskunta) edustajinaan aluksi asianajajat K. Van Maldegem ja R. Cana sekä solicitor P. Sellar, sitten K. Van Maldegem ja R. Cana)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: M. Heikkilä ja W. Broere, avustajanaan asianajaja J. Stuyck)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatusen sen 13.1.2010 julkaistun ECHA:n päätöksen osittaiseksi kumoamiseksi, jolla antraseeniöljy (antraseeniilisteri) (EY-nro 292-603-2) tunnustetaan kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1) 57 artiklassa tarkoitettujen perusteiden täyttäväksi aineeksi kyseisen asetuksen 59 artiklan mukaisesti.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S ja Koppers UK Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 113, 1.5.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.3.2013 — Mayer Naman v. SMHV — Daniel e Mayer (David Mayer)

(Asia T-498/10) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön kuviomerkki David Mayer — Aiempi kansallinen sanamerkki DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Suhteellinen hylkäämisperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohta — Ensimmäistä kertaa vasta valituslautakunnassa esitetty vaatimus tavaramerkin tosiasiallista käyttöä koskevan näytön esittämisestä — Myöhässä esitetty vaatimus — Asetuksen N:o 207/2009 57 artiklan 2 ja 3 kohta)

(2013/C 114/50)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: David Mayer Naman (Rooma, Italia) (edustajat: aluksi asianajajat S. Sutti, S. Cazzaniga ja V. Fedele, sitten asianajajat V. Fedele ja M. Spolidoro)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: P. Bullock)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Daniel e Mayer Srl (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat M. Andreolini ja A. Parini)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 26.7.2010 (asia R 413/2009-1) tekemästä päätöksestä, joka koskee Daniel e Mayer Srl:n ja David Mayer Namanin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) David Mayer Naman veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 346, 18.12.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Acino v. komissio

(Asia T-539/10) (¹)

(Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Tiettyjen lääkkeiden, joiden vaikuttava aine on Clopidogrel, markkinoille saattamisen keskeyttäminen ja poistaminen markkinoilta — Markkinoille saattamista koskevan luvan muuttaminen — Lääkkeiden markkinoille saattamista koskeva kieltä — Asetus (EY) N:o 726/2004 ja direktiivi 2001/83/EY — Oikeasuhteisuus — Perusteluvollisuus)

(2013/C 114/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Acino AG, aiemmin Acino Pharma GmbH (Miesbach, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Buchner ja E. Burk)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi A. Sipos, G. Wilms, B.-R. Killmann ja M. Šimerdová, sitten B.-R. Killmann ja M. Šimerdová)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatusen kumota komission 29.3.2010 ja 16.9.2010 tekemästä päätöksestä ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden, joiden vaikuttava aine on Clopidogrel ja jotka on valmistettu tiettyssä tuotantolaitoksessa, markkinoille saattamisen keskeyttämisestä, kyseisten lääkkeiden poistamisesta markkinoilta, markkinoille saattamista koskevien lupien muuttamisesta sekä mainittujen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevasta kiellosta.

Tuomiolauselma

1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa siltä osin kuin se koskee komission 29.3.2010 tekemiä päätöksiä K(2010) 2204 ja K(2010) 2208 ja 16.9.2010 tekemiä päätöksiä K(2010) 6429 ja K(2010) 6436.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Acino AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 30, 29.1.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Schönberger v. parlamentti

(Asia T-186/11) (¹)

(Kumoamiskanne — Vetoomusoikeus — Vetoamus Euroopan parlamentille — Tutkittavaksi otettu vetoamus — Päätös asian käsittelyn lopettamisesta — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)

(2013/C 114/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Peter Schönberger (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja O. Mader)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: E. Waldherr ja U. Rösslein)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan 25.1.2011 tekemää päätöstä, jolla kantajan 2.10.2010 esittämän vetoamuksen (nro 1188/2010), joka oli päätetty ottaa tutkittavaksi, käsittely lopetettiin, koskeva kumoamiskanne.

Tuomiolauselma

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Peter Schönberger vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 145, 14.5.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — FairWild Foundation v. SMHV — Wild (FAIRWILD)

(Asia T-247/11) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Kansainvälinen rekisteröinti, jossa nimetään Euroopan yhteisö — Sanamerkki FAIRWILD — Aiempi yhteisön sanamerkki WILD — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2013/C 114/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: FairWild Foundation (Weinfeld, Sveitsi) (edustajat: asianajajat P. Neuwald ja S. Müller)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: K. Klüpfel)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppenheim, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Franke)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 3.3.2011 (asia R 1014/2010-1) tekemästä päätöksestä, joka koskee Rudolf Wild GmbH & Co. KG:n ja FairWild Foundationin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) FairWild Foundation velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 238, 13.8.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Puola v. komissio

(Asia T-370/11) ⁽¹⁾

(Ympäristö — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat siirtymäsäännöt vuodesta 2013 lähtien — Vertailuarvot, joita sovelletaan jaettavia päästöoikeuksia laskettaessa — Yhdenvertainen kohtelu — Suhteellisuus)

(2013/C 114/54)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: M. Szpunar, B. Majczyna, C. Herma ja M. Nowacki)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. White, K. Herrmann ja K. Mifsud-Bonnici)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU (EUVL L 130, s. 1) kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 290, 1.10.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2013 — Di Tullio v. komissio

(Asia T-39/12 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Virkavapaus kansallista palvelua varten — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 18 artiklan 1 kohta — Tuomion ajalliset vaikutukset)

(2013/C 114/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Roberto Di Tullio (Rovigo, Italia) (edustajat: aluksi asianajajat S. Woog ja T. Bontinck, sitten T. Bontinck)

Valittajan vastapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja V. Joris)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus Euroopan unionin virkamiestuumioistuimen (kolmas jaosto) asiassa F-119/10, Di Tullio v. komissio, 29.11.2011 antamasta tuomiosta (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) ja vaatimus kumota kyseinen tuomio.

Tuomiolauselma

- 1) *Valitus hylätään.*
- 2) *Roberto Di Tullio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle tässä asiassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 109, 14.4.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 26.2.2013 — Castiglioni v. komissio

(Asia T-591/10) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Vahingonkorvauskanne — Julkiset rakennusurakat — Tarjouspyyntömenettely — Rakennusten ja infrastruktuurien rakennus-, kunnostus- ja huoltotöiden toteuttaminen Isprassa olevassa yhteisessä tutkimuskeskuksessa — Valintaperusteet — Tarjouksen tekijän tarjouksen hylkääminen ja päätös tehdä sopimus toisen tarjouksen tekijän kanssa — Uudet kanneperusteet — Kanne, joka on osittain selvästi täysin perusteeton ja jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat)

(2013/C 114/56)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Italia) (edustaja: asianajaja G. Turri)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Delaude ja N. Bambara, sitten S. Delaude ja F. Moro, avustajanaan asianajaja D. Gullo)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä vaatimus 29.10.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamiseksi; siinä komissio päätti hylätä kantajan tarjouskilpailumenettelyssä ISM/2010/C05/004/0C esittämän tarjouksen lps-rassa olevan komission yhteisen tutkimuskeskuksen rakennusten ja infrastruktuurien rakennus-, kunnostus- ja huoltotöiden toteuttamista koskevan moniosaisen puitesopimuksen tekemettelyn yhteydessä ja tehdä sopimuksen toisen tarjouksen tekijän kanssa, ja toisaalta vahingonkorvausvaatimus

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Castiglioni Srl velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimennetyssä aiheutuneet kulut.

(¹) EUVL C 55, 19.2.2011.

Kanne 29.1.2013 — Club Hotel Loutraki ym. v. komissio

(Asia T-57/13)

(2013/C 114/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Kreikka), Vivere Entertainment AE (Ateena, Kreikka), Theros International Gaming, Inc. (Patra, Kreikka), Elliniko Casino Kerkyras (Ateena), Casino Rodos (Rhodos, Kreikka) ja Porto Carras AE (Alimos, Kreikka) (edustaja: lakimies S. Pappas)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission 29.11.2012 antaman päätöksen COMP F3/MC/erg*2012/127386, jolla hylättiin kantajien 4.4.2012 tekemä kantelu, joka koski Kreikan valtion OPA-Pille väitetyksi myöntämää valtiontukea
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan kantajien oikeutta tulla kuulluksi, joka vahvistetaan SEUT 108 artiklan 2 kohdassa, on loukattu, koska komissio ei aloittanut muodollista tutkintamenettelyä asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdan, 6 artiklan ja 20 artiklan mukaisesti, mikä merkitsee harkintavallan väärinkäyttöä.

— Komissio rikkoi SEUT 108 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen 4 artiklaa sekä sitä seuraavia artikloja siltä osin kuin se toteutti aineellisesti muodollisen tutkintamenettelyn noudattamatta sen muotovaatimuksia ja epäsi tällä tavoin kantajilta/kantelijoilta sekä muilta, joita asia koskee, oikeuden tulla kuulluksi.

— Kantajat väittävät toissijaisesti, että niiden oikeutta osallistua asian käsittelyyn on loukattu alustavan tutkintamenettelyn aikana.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusteluvollisuutta ja kantajien oikeutta hyvään hallintoon SEUT 296 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaisesti on loukattu.

— Kun riidanalaisesta päätöksestä on jätetty pois kaikki ratkaisevat taloudelliset tiedot ja luvut, siinä ei ole ilmaistu selvästi ja yksiselitteisesti komission noudattamaa päättelyä siten, että kantajat saivat tietoonsa syyt, joiden vuoksi katsottiin, että asianomaiset toimenpiteet eivät ole valtiontukea. Näitä puutteita ei voida oikeuttaa viittamalla velvollisuuteen säilyttää liikesalaisuudet.

— Kantajat riitauttavat niin ikään ratkaisevan taloudellisen koon luottamuksellisen luonteen.

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan kantajien oikeutta ihmis-oikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa määrättyyn tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu.

— Samoista syistä kuin toisen kanneperusteen yhteydessä esitetty syyt kantajien oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu. Kantajilla on vaikeuksia riitauttaa suoraan riidanalaisen päätöksen asiasisältö, koska niiden on mahdotonta selvittää millään keinoin sen taustalla olevat perustelut, jotka perustuvat yksinomaan taloudellisiin tietoihin, joita ei ole julkistettu.

Neljäs kanneperuste, joka koskee ilmeisiä oikeudellisia virheitä arvioitaessa VLT-sopimuksen ja sen liitteen soveltuvuutta yhteismarkkinoille ja katsottaessa, että näillä ei anneta taloudellista etua OPAPille.

— Taloudellisen edun saamista, joka on muodollinen edellytys valtiontuen olemassaololle, on arvioitava erillisillä markkinoilla eikä sen jälkeen, kun sitä on tarkasteltu sellaisten muiden samankaltaisten toimenpiteiden kanssa, jotka on toteutettu saman vastaanottajan hyväksi eri markkinoilla, riippumatta siitä, voidaanko niitä verrata toisiinsa. Muussa tapauksessa kilpailua suojattaisiin erittäin epätäydellisesti.

— Tällainen yhteinen arviointi ei missään tapauksessa saa kohdistua toimenpiteisiin, jotka on määrä toteuttaa eri ajanjaksojen kuluessa.

Kanne 29.1.2013 — Club Hotel Loutraki ym. v. komissio

(Asia T-58/13)

(2013/C 114/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Kreikka), Vivere Entertainment AE (Ateena, Kreikka), Theros International Gaming, Inc. (Patra, Kreikka), Elliniko Casino Kerkyras (Ateena), Casino Rodos (Rhodos, Kreikka), Porto Carras AE (Alimos, Kreikka) ja Kazino Aigaiou AE (Syros, Kreikka) (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontukiasiassa SA 33988 (2011/N) 3.10.2012 annetun komission päätöksen K (2012) 6777 lopullinen

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan kantajien oikeutta tulla kuulluksi, joka vahvistetaan SEUT 108 artiklan 2 kohdassa,

on loukattu, koska komissio ei aloittanut muodollista tutkintamenettelyä asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdan, 6 artiklan ja 20 artiklan mukaisesti, mikä merkitsee harkintavallan väärinkäyttöä.

— Komissio rikkoi SEUT 108 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen 4 artiklaa sekä sitä seuraavia artikloja siltä osin kuin se toteutti aineellisesti muodollisen tutkintamenettelyn noudattamatta sen muotovaatimuksia ja epäsi tällä tavoin kantajilta/kantelijoilta sekä muilta, joita asia koskee, oikeuden tulla kuulluksi.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusteluvollisuutta ja kantajien oikeutta hyvään hallintoon SEUT 296 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaisesti on loukattu.

— Kun riidanalaisesta päätöksestä on jätetty pois kaikki ratkaisevat taloudelliset tiedot ja luvut, siinä ei ole ilmaistu selvästi ja yksiselitteisesti komission noudattamaa päätelyä siten, että kantajat saisivat tietoonsa syyt, joiden vuoksi katsottiin, että asianomaiset toimenpiteet eivät ole valtiontukea. Näitä puutteita ei voida oikeuttaa viittamalla velvollisuuteen säilyttää liikesalaisuudet.

— Kantajat riitauttavat niin ikään ratkaisevan taloudellisen koon luottamuksellisen luonteen.

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan kantajien oikeutta ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa määrättyyn tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu.

— Samoista syistä kuin toisen kanneperusteen yhteydessä esitetyt syyt kantajien oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu. Kantajilla on vaikeuksia riitauttaa suoraan riidanalaisen päätöksen asiasisältö, koska niiden on mahdotonta selvittää millään keinoin sen taustalla olevat perustelut, jotka perustuvat yksinomaan taloudellisiin tietoihin, joita ei ole julkistettu.

Neljäs kanneperuste, joka koskee ilmeisiä oikeudellisia virheitä arvioitaessa VLT-sopimuksen ja sen liitteen soveltuvuutta yhteismarkkinoille ja katsottaessa, että näillä ei anneta taloudellista etua OPAPille.

— Taloudellisen edun saamista, joka on muodollinen edellytys valtiontuen olemassaololle, on arvioitava erillisillä markkinoilla eikä sen jälkeen, kun sitä on tarkasteltu sellaisten muiden samankaltaisten toimenpiteiden kanssa, jotka on toteutettu saman vastaanottajan hyväksi eri markkinoilla, riippumatta siitä, voidaanko niitä verrata toisiinsa. Muussa tapauksessa kilpailua suojattaisiin erittäin epätäydellisesti.

— Tällainen yhteinen arviointi ei missään tapauksessa saa kohdistua toimenpiteisiin, jotka on määrä toteuttaa eri ajanjaksojen kuluessa.

Valitus, jonka BT on tehnyt 30.1.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-45/12, BT v. komissio, 3.12.2012 antamasta määräyksestä

(Asia T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: BT (Bukarest, Romania) (edustaja: lakimies N. Visan)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F-45/12 3.12.2012 antaman määräyksen

— tutkimaan asian uudelleen ja hyväksymään kantajan/valittajan kanteen ja

— velvoittamaan vastaajan/vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa seitsemään valitusperusteseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu erään hallintomenettelyä ohjaavan periaatteen eli aktiivisen roolin periaatteen rikkomiseen, koska virkamiestuomioistuin on katsonut, ettei kanne sisältänyt oikeudellisia perusteita, mutta se ei ole tarkastanut omasta aloitteestaan ensimmäisessä oikeusasteessa riitautetun päätöksen laillisuutta perusteilla, jotka eivät rajoitu kantajan mainitsemiin perusteisiin.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklan ensimmäisellä rivillä ja 47 artiklan ensimmäisellä ja toisella rivillä olevia säännöksiä on rikottu. "Oikeutta saada asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi" koskevaa periaatetta ja tuomioistuimen puolueetto-

muutta koskevaa periaatetta on rikottu, koska virkamiestuomioistuin on jättänyt valittajan kanteen tutkimatta sillä perusteella, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, antamatta hänelle mahdollisuutta korjata/täydentää kannetta, mikä on jokaisen Euroopan maan lainsäädännössä säädetty ja tunnustettu oikeus ja myös eurooppalaisen tuomioistuinten (esimerkiksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen) tunnustama oikeus.

- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu siihen, että oikeutta "saada asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi" on rikottu myös sen vuoksi, ettei virkamiestuomioistuin ole sallinut vastauksen antamista vastaajan vastineeseen — siitä huolimatta, että kantaja/valittaja nimenomaisesti pyysi toista kirjelmien vaihtoa. Se, ettei mainittua oikeutta (vastineen antamiseen) myönnetty, on riistänyt valittajalta mahdollisuuden korjata virhe, johon virkamiestuomioistuin on vedonnut, ja näin on tapahtunut sellaisena ajankohtana, jolloin valittaja ei voinut enää nostaa uutta kannetta, joka täyttäisi oikeudelliset vaatimukset, koska kanteen nostamisen määräaika oli päätynyt (virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 78 artikla).
- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että periaatetta, joka koskee oikeutta saada asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi, ja oikeudenkäynnin julkisuutta koskevaa periaatetta on loukattu, koska julkista oikeudenkäyntiä ei ole pidetty; kyseisestä periaatteesta määrätään virkamiestuomioistuimen työjärjestyksessä ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 rivillä.
- 5) Viides valitusperuste, joka perustuu siihen, että oikeudenkäynnin oikeudenmukaisuutta koskevaa periaatetta on loukattu, koska virkamiestuomioistuin ei ole kuullut valittajaa niistä perusteista, joilla hänen kanteensa jätettiin tutkimatta (6 artiklan 1 rivi/Euroopan ihmisoikeussopimus)
- 6) Kuudes valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäistä kohtaa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu, koska virkamiestuomioistuin on tosiasiaa soveltanut "oikeudenkäyntimenettelyn selkeyttämistä koskevaa sääntöä", kun se on katsonut, ettei kanteeseen sisältynyt mitään oikeudellisia perusteita.
- 7) Seitsemäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että se, että virkamiestuomioistuin on määrännyt valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tutkimatta pääasia sellaisena ajankohdana, jolloin valittaja on tällä hetkellä sosiaaliturvan varassa sen vuoksi, että hänen työsopimuksensa Euroopan komission kanssa on päättynyt, rikkoo virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 89 artiklan 6 kohtaa, jonka mukaan "jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, virkamiestuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan".

Kanne 11.2.2013 — InterMune UK ym. v. EMA

(Asia T-73/13)

(2013/C 114/60)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantajat: InterMune UK Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta), InterMune, Inc. (Brisbane, Kalifornia, Yhdysvallat) ja InterMune International AG (Muttenz, Sveitsi) (edustajat: solicitor I. Dodds-Smith, solicitor A. Williams, barrister T. de la Mare ja barrister F. Campbell,

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan vastaajan kantajille 15.1.2013 tiedoksiantaman päätöksen paljastaa tiettyjä tietoja asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ perusteella siltä osin kuin päätös koskee kantajien aikaisemmin vastaajalle toimittamien sellaisten tietojen paljastamista, jotka eivät ole vielä julkisia ja

— määräämään vastaajan korvaamaan kantajille oikeudenkäyntikulut ja tähän asiaan liittyvät muut kulut ja kustannukset

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jossa väitetään, että vastaaja ei ole suorittanut asianmukaisesti punnintaa, johon sillä oli velvollisuus asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan perusteella, sen arvioimiseksi, edellyttääkö tosiasiaa joku sellainen ylivoimainen etu riidanalaisten tietojen ilmaisemisesta, joka ylittää tarpeen suojella kantajien kaupallisia etuja ilmaisemisesta aiheutuvilta huomattavilta vahingoilta.

2) Toinen kanneperuste, jossa väitetään, ettei vastaaja ottanut asianmukaisesti huomioon muita lain punninnalta vaatimia relevantteja tekijöitä, joihin kuuluvat:

— erityisen EU:n lainsäädännön (ennen kaikkea asetus (EY) N:o 726/2004⁽²⁾, erityisesti sen 14 artiklan 11 kohta) vaatimukset

— TRIPS-sopimuksen (teollis- ja tekijänoikeuksien kaupan liittyvistä näkökohdista tehty sopimus) 39 artiklan

3 kappaleessa kaikille EU:n toimielimille asetetut tulkintavelvollisuudet niiden tulkitsessa EU:n lainsäädäntöä

— Euroopan unionin perusoikeuskirjassa suojatut omaisuus- ja yksityisyyttä koskeva oikeus, joiden tarkastelussa on otettava huolellisesti huomioon kaikki relevantit tosiseikat tosiseikkoja koskevan tarkan suhteellisuusanalyysin mahdollistamiseksi

— Velvollisuus noudattaa luottamuksellisten kaupallisten tietojen suojelemisen tärkeydestä julkaistuja omia ohjeita ja politiikkojaan.

3) Kolmas kanneperuste, jossa väitetään, että jos vastaaja olisi suorittanut vaaditun punninnan asianmukaisesti ja olisi tarkastellut asianmukaisesti kaikkia relevantteja tekijöitä, ainoa lainmukainen, suhteellinen ja/tai järkevä lopputulos olisi ollut, ettei riidanalaisia tietoja olisi saanut paljastaa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EUVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004 (EUVL L 136, s. 1)

Kanne 15.2.2013 — Yhdistynyt kuningaskunta v. EKP

(Asia T-93/13)

(2013/C 114/61)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: K. Beal, QC, ja E. Jenkinson)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan osittain TARGET2-ECB-osajärjestelmän säännöistä tehdyn päätöksen EKP/2007/7 muuttamisesta 11.12.2012 annetun Euroopan keskuspankin päätöksen (päätös EKP/2012/31) (EUVL 2013 L 13, s. 8)

— kumoamaan osittain Euroopan laajuisesta automatisoidusta reaaliaikaisesta bruttomaksujärjestelmästä (TARGET2) 5.12.2012 annetut Euroopan keskuspankin suuntaviivat (suuntaviivat EKP/2012/27) (EUVL 2013 L 30, s. 1) ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan EKP:lla ei ollut toimivaltaa julkaista riidanalaisia toimia joko lainkaan tai toissijaisesti vahvistamatta asetuksen kaltaista säädöstä, jonka joko neuvosto tai vaihtoehtoisesti EKP itse antaa.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisissa toimissa asetetaan joko de jure tai de facto kotipaikkaa koskeva edellytys määrityskeskusvastapuolille (Central Clearing Counterparties; jäljempänä CCP), jotka haluavat suorittaa määritystai toimitustoimia eurovaluutassa ja joiden päivittäiskauppa ylittää tietyn määrän. Niillä lisäksi tai toissijaisesti rajoitetaan tai estetään niiden palvelujen tai sen pääoman luonnetta ja/tai laajuutta, joita euroalueeseen kuulumattomissa jäsenvaltioissa sijaitseville CCP:ille voidaan tarjota. Riidanalaisilla toimilla rikotaan SEUT 48, 56 ja/tai 63 artiklaa, koska

— CCP:iden, jotka ovat sijoittautuneet euroalueeseen kuulumattomiin jäsenvaltioihin eli esimerkiksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, on siirrettävä hallinto- ja valvontakeskuksensa eurojärjestelmään kuuluviin jäsenvaltioihin. Niiden on myös rekisteröidyttävä uudelleen oikeushenkilöinä, jotka tunnustetaan toisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa;

— jos tällaiset CCP:t eivät siirry edellytetyllä tavalla, ne eivät pääse eurojärjestelmän jäsenvaltioiden rahoitusmarkkinoille joko samoin ehdoin kuin kyseisille alueille sijoittautuneet CCP:t tai lainkaan;

— tällaisilla CCP:illä, joilla ei ole kotipaikkaa kyseisillä alueilla, ei ole oikeutta EKP:n tai eurojärjestelmän kansallisten keskuspankkien tarjoamiin palveluihin joko samoin ehdoin tai lainkaan; ja

— tämän vuoksi tällaisten CCP:iden kykyä tarjota määritystai toimituspalveluja eurovaluutassa unionissa oleville asiakkaille rajoitetaan tai se jopa estetään kokonaan.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisilla toimilla rikotaan SEUT 101 ja/tai 102 artiklaa, tarkasteltuna yhdessä SEUT 106 artiklan ja SEU 13 artiklan kanssa, koska

— niissä tosiasiasa edellytetään, että kaikki määritystoimet, jotka toteutetaan eurovaluutassa ja jotka ylittävät tietyn tason, ovat euroalueen jäsenvaltioon sijoittautuneiden CCP:iden vastuulla ja

— niissä tosiasiasa ohjataan EKP:tä ja/tai euroaluetta ja/tai kansallisia keskuspankkeja olemaan tarjoamasta euro-määräisiä valuuttarahastoja CCP:ille, jotka ovat sijoittautuneet euroalueeseen kuulumattomiin jäsenvaltioihin, jos päätöksessä asetetut kynnysarvot ylittyvät.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan vaatimus siitä, että CCP:t, jotka ovat sijoittautuneet euroalueeseen kuulumattomiin jäsenvaltioihin, muuttavat oikeushenkilöllisyyttään ja kotipaikkaansa, merkitsee välitöntä tai välillistä kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää. Sillä loukataan niin ikään unionin yleistä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska eri jäsenvaltioihin sijoittautuneita CCP:itä kohdellaan eri tavoin ilman minkäänlaisia objektiivisia perusteluita.

5) Viides kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisilla toimilla rikotaan OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 (EUVL 2012 L 201, s. 1) merkityksellisiä säännöksiä.

6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisilla toimilla rikotaan palvelukaupan yleissopimuksen (GATS-sopimus) II, XI, XVI ja/tai XVII artiklaa.

7) Seitsemäs kanneperuste, jossa Yhdistynyt kuningaskunta väittää omaksumatta todistustaakkaa siitä, ettei tällaisiin rajoituksiin liittyvää yleisen edun mukaista oikeuttamisperustetta ole (EKP:n on osoitettava, että poikkeus on sovellettavissa, jos se haluaa vedota tähän), että mikään EKP:n esittämä yleistä etua koskeva oikeuttamisperuste ei täytä suhteellisuusvaatimusta, koska vähemmän rajoittavia toimenpiteitä unioniin mutta euroalueen ulkopuolelle sijoittautuneiden rahoituslaitosten valvomiseksi on olemassa.

Valitus, jonka Ioannis Ntouvas on tehnyt 17.2.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-94/13, Ntouvas v. ECDC, 11.12.2012 antamasta tuomiosta

(Asia T-94/13 P)

(2013/C 114/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Ioannis Ntouvas (Agios Stefanos, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Kolias)

Muu osapuoli: Tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus (Tukholma, Ruotsi)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-107/11, Ntouvas vastaan ECDC, 11.12.2012 antaman tuomion, jolla hylättiin kanne valittajasta vuoden 2010 osalta laadittu arviointikertomuksen kumoamiseksi ja jolla valittaja veloitettiin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut
- kumoamaan ensimmäisessä oikeusasteessa riitautetun päätöksen ja
- velvoittamaan vastapuolen korvaamaan kaikki asian käsitte-lystä ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa neljääntoista valitusperusteseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu todistustaakkaa ja todistelua koskevan oikeussäännön rikkomiseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin hyväksyi vastaajan pyynnön vastineen jättämiselle ensimmäiseen oikeusasteeseen varatun määräajan pidentämisestä, vaikka vastaaja ei ollut esittänyt näyttöä niistä olosuhteista, joiden se väitti oikeuttavan tällaisen määräajan pidentämisen.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu tosiseikkoja koskevaan toteamukseen liittyvään olennaiseen virheeseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin totesi, että vastaaja sai ensimmäiseen oikeusasteeseen jätetyn kannekirjelmän tiedoksi 7.11.2011 eikä 4.11.2011.
- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu tosiseikkojen virheelliseen arviointiin siltä osin kuin virkamiestuomioistuin tulkitsi ja arvioi virheellisesti asiakirja-aineistoon sisältyviä asiakirjoja, joilla osoitetaan vääräksi vastaajan esittämät väitteet sen pyyntönsä tueksi, joka koski vastineen jättämiselle ensimmäiseen oikeusasteeseen varatun määräajan pidentämistä.
- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu tosiseikkojen virheelliseen oikeudelliseen luonnehtimiseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin piti virheellisesti ”poikkeuksellisina” niitä olosuhteita, joihin vastaaja vetosi pyytäessään vastineensa jättämiselle ensimmäiseen oikeusasteeseen varatun määräajan pidentämistä.
- 5) Viides valitusperuste, joka perustuu tosiseikkojen virheelliseen toteamiseen tai toissijaisesti niiden virheelliseen oikeudelliseen luonnehtimiseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin katsoi virheellisesti, ettei kantaja ollut vaatinut yksipuolista tuomiota ja toissijaisesti, etteivät kantajan väitteet merkinneet vaatimusta yksipuoliseksi tuomioksi.
- 6) Kuudes valitusperuste, joka perustuu asiakirjavihkoon sisältyvien asiakirjojen virheelliseen arviointiin siltä osin kuin virkamiestuomioistuin katsoi, että kaksi toimea vastaajan palveluksessa erosivat toisistaan huomattavasti.
- 7) Seitsemäs valitusperuste, joka perustuu todistustaakan vahvistamisessa tehtyyn virheeseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin hylkäsi näytön puuttuessa kantajan kanneperusteen, jonka mukaan ainakin yksi arviointeja käsittelevän vastaajan sekakomitean jäsenistä oli eturistiriitatilanteessa, vaikka mainittu näyttö sisältyi ensimmäiseen oikeusasteeseen jätetyssä kanteessa yksilöityihin asiakirjoihin, jotka olivat helposti vastaajan saatavilla. Virkamiestuomioistuin jätti toissijaisesti noudattamatta velvollisuuttaan määrätä työsuhteridän ratkaisevana hallintotuomioistuimena tarvittavista prosessinjohdotoimista mainittujen asiakirjojen hankkimiseksi. Virkamiestuomioistuin ymmärsi lisäksi väärin kantajan väitteen oikeudellisen perustan ja tulkitsi virheellisesti arvioinneista annetun täytäntöönpanosäännön nro 20 (jäljempänä täytäntöönpanosääntö), jonka ECDC:n pääjohtaja antoi 17.4.2009, 9 artiklan 6 kohtaa.
- 8) Kahdeksas valitusperuste, joka perustuu sen kanneperusteen virheelliseen tulkintaan ja tutkimatta jättämiseen, jonka mukaan arviointeja käsittelevälle ECDC:n sekakomitealle ei ole vahvistettu menettelysääntöjä.
- 9) Yhdeksäs valitusperuste, joka perustuu näytön huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla ja toissijaisesti tosiseikkojen virheelliseen oikeudelliseen luonnehtimiseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin piti perustelemattomana sitä kantajan kanneperustetta, jonka mukaan ECDC:n sekakomitea oli jättänyt tarkastamatta seikat, jotka se oli velvollinen tarkastamaan täytäntöönpanosäännön 9 artiklan 4 kohdan nojalla.
- 10) Kymmenes valitusperuste, joka perustuu tosiseikkojen virheelliseen arviointiin ja toissijaisesti niiden virheelliseen luonnehtimiseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin piti arviointeja käsittelevän ECDC:n sekakomitean omaksuman näkemyksen perusteluja riittävinä.
- 11) Yhdestoista valitusperuste, joka perustuu kanneperusteen virheelliseen tulkintaan ja tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehtimisessa tapahtuneeseen virheeseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin tulkitsi kantajan kanneperustetta, joka koski arviointeja käsittelevän vastaajan sekakomitean näkemyksen perustelujen puutteellisuutta, väärin siten, että se koski olennaista arviointivirhettä, ja katsoi, että mainitut perustelut olivat riittävät.

- 12) Kahdestoista valitusperuste, joka perustuu tosiseikkojen virheelliseen arviointiin siltä osin kuin virkamiestuomioistuimien katsoi, ettei riidanalaisessa arviointikertomuksessa ollut tehty ilmeistä arviointivirhettä kantajan tehokkuudesta työ­ määrässä mitattuna.
- 13) Kolmastoista valitusperuste, joka perustuu tosiseikkojen virheelliseen oikeudelliseen luonnehtimiseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuimien katsoi riidanalaisessa arviointikertomuksessa esitetyn arvostelun oikeasuhteiseksi, vaikka vastaaja ei arviointiajanjakson kuluessa ollut tuonut kantajan tietoon oletettuja ongelmia hänen käyttäytymisessään.
- 14) Neljästoista valitusperuste, joka perustuu tosiseikkojen virheelliseen arviointiin siltä osin kuin virkamiestuomioistuimien piti valittajan työ­ määrää vähäisempänä kuin mikä se todellisuudessa oli.

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen 2 artiklan 2 kohdan h alakohdan tai toissijaisesti kumoamaan 2 artiklan 2 kohdan h alakohdan siltä osin kuin siinä katsotaan Toshiba­ n olevan yhteisvastuussa tai ainakin alentamaan sakkoa unionin yleisen tuomioistuimen asianmukaiseksi katsomassa määrin

— antamaan muut tämän asian olosuhteissa tarpeelliset määräykset

— määräämään kantajan oikeudenkäyntikulut korvattaviksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä tehtiin virhe, kun siinä katsottiin Toshiba Corporationin syyllistyneen SEUT 101 artiklan rikkomiseen ajanjaksolla 16.5.2000–11.4.2002.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä tehtiin virhe, kun siinä katsottiin Toshiba Corporationin syyllistyneen SEUT 101 artiklan rikkomiseen ajanjaksolla 12.4.2000–31.3.2003.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä tehtiin virhe, kun siinä katsottiin Toshiba Corporationin syyllistyneen SEUT 101 artiklan rikkomiseen ajanjaksolla 1.4.2003–12.6.2006.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä tehtiin virhe, kun siinä katsottiin Toshiba Corporationin olevan yhteisvastuussa Matsushita Toshiba Picture Display Co. Ltd:n (jäljempänä MTPD) osallistumisesta kilpailusääntöjen rikkomiseen ajanjaksolla 1.4.2003–12.6.2006.

5) Viides ja neljänten kanneperusteeseen nähden toissijainen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä tehtiin virhe, kun siinä katsottiin MTPD:n osallistuneen kilpailusääntöjen rikkomiseen ajanjaksolla 1.4.2003–12.6.2006.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä tehtiin virhe, kun sen 2 artiklan 2 kohdan g ja h alakohdassa määrättiin sakkoja, tai toissijaisesti siihen, että riidanalaisessa päätöksessä tehtiin virhe näiden sakkojen laskemisessa.

Kanne 20.2.2013 — Toshiba v. komissio

(Asia T-104/13)

(2013/C 114/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Toshiba Corp. (Tokio, Japani) (edustajat: solicitor J. MacLennan sekä asianajajat J. Jourdan, A. Schulz ja P. Berghe)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan asiassa COMP/39.437 — *Televisioiden ja tietokoneiden näytöissä käytettävät kuvaputket* 5.12.2012 annetun komission päätöksen 1 artiklan 2 kohdan d alakohdan

— kumoamaan asiassa COMP/39.437 — *Televisioiden ja tietokoneiden näytöissä käytettävät kuvaputket* 5.12.2012 annetun komission päätöksen 1 artiklan 2 kohdan e alakohdan

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen 2 artiklan 2 kohdan g alakohdan tai toissijaisesti alentamaan sakkoa unionin yleisen tuomioistuimen asianmukaiseksi katsomassa määrin

Kanne 23.2.2013 — VTZ ym. v. neuvosto**(Asia T-108/13)**

(2013/C 114/64)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: Volžskij trubnyj zavod OAO (VTZ OAO) (Volzhsky, Venäjä); Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Venäjä); Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralsky, Venäjä) ja Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoy, Venäjä) (edustajat: asianajajat J. Bellis, F. Di Gianni ja G. Coppo)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset**

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen polkumyynnitullin käyttöönottoa muun muassa Venäjältä peräisin olevien tiettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa koskevan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 585/2012 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen 21.12.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1269/2012 siltä osin kuin sen 23–33 artiklassa mainitut myynnit on sisällytetty tarkastelua koskevaan tutkimukseen,
- edellä vaaditun osittaisen kumoamisen seurauksena korjaamaan TMK-konserniin sovellettavan polkumyynnitullin 28,7 prosentista 13,6 prosenttiin,
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

Ensimmäisessä kanneperusteessa kantajat väittävät, että neuvosto on lainvastaisesti nojautunut muihin kuin asiaan kuuluvissa tullisäädöksissä asetettuihin arviointiperusteisiin, kun se on päättänyt riidanalaisen asetuksen 23–33 artiklassa viitattujen putkien luokittelusta.

Toisessa kanneperusteessa kantajat väittävät, että ne erityiset perustelut, joihin neuvosto on nojautunut päättäessään, etteivät riidanalaisen asetuksen 23–33 artiklassa viitattut putket kuulu CN koodiin 7304 59 10, ovat virheellisiä.

Kolmannessa kanneperusteessa kantajat väittävät, että asian erityisolosuhteet huomioon ottaen pelkästään se, että riidanalaisen asetuksen 23–33 artiklassa viitattuja putkia käytettiin tosiasiasa valmistettaessa putkia, joilla on toisenlainen poikkileikkaus ja seinä paksuus, todistaa, etteivät ne kuulu CN koodiin 7304 59 10.

Valitus, jonka Maria Concetta Cerafogli on tehnyt 22.2.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-43/10, Cerafogli v. EKP, 12.12.2012 antamasta tuomiosta**(Asia T-114/13 P)**

(2013/C 114/65)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Valittaja: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Muu osapuoli: Euroopan keskuspankki**Vaatimukset**

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valituksenalaisen tuomion
- ja siten
 - kumoaa Euroopan keskuspankin 24.11.2009 tekemän päätöksen, jolla hylättiin valittajan väitteet häneen kohdistuneesta syrjinnästä ja hänen ihmisarvonsa loukkaamisesta, joka johtuu johdon käytöksestä, ja kumoaa tarvittaessa 24.3.2010 tehdyn päätöksen, jolla hylättiin erityinen valitus
 - hyväksyy valittajan vaatimukset sellaisina kuin ne on esitetty hallinnollisessa valituksessa ja erityisesti
 - määrää, että valittajaan kohdistunut kaikenlainen syrjintä ja kiusaaminen, joko suullinen tai työtehtävien ja työjärjestelyjen yhteydessä ilmenevä, on lopetettava
 - määrää, että G:n on kirjallisesti peruutettava loukkaavat ja uhkailevat lausumansa
 - määrää joka tapauksessa korvattavaksi valittajalle aiheutuneen aineettoman ja aineellisen vahingon, jonka määräksi arvioidaan kohtuuden mukaan 50 000 euroa (aineeton vahinko) ja 15 000 euroa (aineellinen vahinko)

- määrää EKP:n luovuttamaan täydellisen kappaleen sisäisestä hallinnollisesta tutkinnasta laadittua kertomusta kaikkine liitteineen, kuulemisista laaditut pöytäkirjat mukaan luettuina. Lisäksi määrää EKP:n luovuttamaan tiedot kaikesta tutkintalautakunnan ja/tai tutkinnanjohtajan sekä johtokunnan ja/tai EKP:n puheenjohtajan välisestä viestinnästä
- määrää, että valittajan entistä sosiaaliavustajaa kuullaan todistajana
- määrää vastapuolen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut sekä muutoksenhakuasteessa että ensimmäisessä oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa viiteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu puolustautumis-oikeuksien loukkaamiseen, selvitysaineiston vääristämiseen, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽¹⁾ 20 artiklan rikkomiseen ja tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden loukkaamiseen. Tältä osin valittaja väittää, että Euroopan unionin virkamiestuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja loukannut hänen puolustautumis-oikeuksiaan katsoessaan, ettei hän ole voinut luottaa EKP:n velvollisuuteen kunnioittaa puolustautumis-oikeuksia. Päätös, jolla valittajan pyyntö avun saamisesta hylättiin, on nimittäin merkittävästi vaikuttanut hänen etuihinsa, minkä lisäksi menettelyyn valittajaa kohtaan oli ryhdytty sillä tavoin kuin oikeuskäytännössä (komissio v. Listeral) tarkoitetaan. Koska valittajalle ei ole annettu oikeutta tutustua selvitysaineistoon, valittajalla ei myöskään ole ollut mahdollisuutta puolustaa oikeuksiaan unionin tuomioistuimissa asianmukaisesti selvitysaineiston perusteella, mistä on seurannut se, että myös hänen oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin on loukattu.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden loukkaamiseen ja tuomioistuimen perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin. Tältä osin valittaja vaati virkamiestuomioistuimessa, että EKP määrättäisiin virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 55 artiklan nojalla toimittamaan tutkinta-aineisto, mukaan lukien tutkinnasta laaditun kertomuksen liitteet ja kuulemisista laaditut pöytäkirjat. Valituksenalaisessa tuomiossa kieltäydettiin näiden prosessinjohdottoimien toteuttamisesta ja loukattiin siten valittajan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojakeinoon ja laiminlyötiin tuomioistuimen velvollisuus perustella ratkaisunsa.
- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu tutkintalautakunnalle annetun tehtävän täyttämättä jättämiseen ja huolenpitovelvoitteen laiminlyöntiin, koska asiaa kummallakin kerralla tutkittaessa (eli hallinnollisessa tutkinnassa ja virkamiestuomioistuimessa) tehdyt johtopäätökset ovat erittäin suppeat, koska niissä osoitetaan vain se, että jotkut työtoverit ovat esittäneet kielteisiä lausumia valittajasta ja hänen työstään. Mutta tässä jätettiin huomiotta hänen avunsaantipyynnönsä kohde — ja siten tutkintalautakunnan tehtävä — joka oli erityisesti häneen kohdistuneista kielteisistä lausumista tehtyjen johtopäätösten arviointi. Valituksenalaisessa tuomiossa jätetään myös huomiotta tilanteen epäoikeudenmukaisuus ja erityisesti se, ettei valittajalle ilmoitettu hänestä esitettyistä kielteisistä lausumista, jolloin hän joutui avuttomaan tilanteeseen, jossa hänen mainettaan vahingoitettiin, eikä hän voinut puolustautua.
- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu sisäisistä hallinnollisista tutkimuksista 21.3.2006 annetun EKP:n johtokunnan hallinnollisen kiertokirjeen nro 1/2006 6 artiklan 5 kohdan rikkomiseen, koska valituksenalaisessa tuomiossa on virheellisesti katsottu, että tutkinnasta laadittu kertomus koko selvitysaineistoinen olisi saatettu ainoastaan tutkinnanjohtajan tietoon.
- 5) Viides valitusperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen ja tuomioistuimen perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, koska valituksenalaisessa tuomiossa esitetty ilmeisen arviointivirheen määritelmä ei ole unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen. Valituksenalaisessa tuomiossa on siten laiminlyöty velvollisuus puuttua ilmeiseen virheeseen.

⁽¹⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 22.2.2013 — Dennekamp v. Parlamentti

(Asia T-115/13)

(2013/C 114/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Alankomaat) (edustajat: asianajajat O. Brouwer ja T. Oeyen)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan parlamentin 11.12.2012 tekemän päätöksen, jossa se kieltäytyi antamasta oikeutta tutustua (i) kaikkiin asiakirjoihin, joista kävi ilmi, ketkä Euroopan parlamentin nykyiset jäsenet ovat lisäeläkejärjestelmän (eläkejärjestelmä) jäseniä, (ii) sellaisten parlamentin jäsenten nimiluetteloon, jotka olivat eläkejärjestelmän jäseniä syyskuun 2005 jälkeen ja (iii) sellaisten eläkejärjestelmän tämänhetkisten jäsenten nimiluetteloon, joiden osalta parlamentti maksaa kuukausittaisia maksuja. Päätös annettiin kantajalle tiedoksi 12.12.2012 kirjeellä, jonka viite oli A(2012)13180, ja

— määräämään parlamentin korvaamaan yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan nojalla kantajan oikeudenkäyntikulut mahdollisten väliintulijoiden kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 ja 42 artiklan rikkomiseen, oikeudelliseen virheeseen asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan, kun se luetaan yhdessä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan kanssa, soveltamisessa, koska riidanalaisessa päätöksessä rajoitetaan perusteetta Euroopan unionin perusoikeuskirjan (perusoikeuskirja) 11 artiklaan sisältyvän vapauden vastaanottaa ja levittää tietoja soveltamisalaa, ja perusoikeuskirjan 42 artiklaan sisältyvää oikeutta saada tutustua virallisiin asiakirjoihin siten, että siinä sovelletaan väärin asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun se luetaan yhdessä asetuksen (EY) N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan kanssa, siksi, että

— parlamentti oli ensinnäkin väärässä katsoessaan, ettei kantaja ollut osoittanut nimenomaisia ja laillisia syitä henkilötietojen — pyydytetyt asiakirjat mukaan lukien — siirtotarvetta varten

— parlamentti katsoi toiseksi virheellisesti, että eläkejärjestelmän jäsenyyttä koskevat tiedot kuuluvat kyseisten parlamentin jäsenten yksityisyyden piiriin ja

— parlamentti teki kolmanneksi oikeudellisen virheen katsoessaan, että parlamentin jäsenten oikeutettu etu menee tietojen siirtotarpeen edelle.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että parlamentti ei täyttänyt oikeudellisten virheittensä seurauksena velvollisuuttaan perustella riidanalainen päätös asianmukaisesti ja riittävästi ja loukkasi näin SEUT 296 artiklassa tarkoitettua päätösten perustelovelvollisuutta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL L 8, s. 1).

Kanne 4.3.2013 — Italia v. komissio

(Asia T-125/13)

(2013/C 114/67)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: avvocati dello Stato G. Palmieri ja S. Fiorentino)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 19.12.2012 annetun Euroopan komission päätöksen C(2012) 9448 final, joka annettiin tiedoksi 20.12.2012 ja joka liittyy SEA S.p.A. -yhtiön SEA Handling SpA:ssa tekemiin pääomankorotuksiin

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana oleva valtio riitauttaa Euroopan komission päätöksen, jolla todettiin, että SEA SpA:n, joka on Milanon Malpensas ja Milanon Linaten lentokenttien hoidosta vastaava konsessionsaaja, sen valvonnassa olevan ja näillä lentokentillä maahuolintapalveluja tarjoavan SEA Handling SpA:n hyväksi toteuttamat toimenpiteet — jotka muodostuvat pääasiallisesti toistuvista pääomansijoituksista, jotka tehtiin tilikauden tappioiden tasaukseksi — ovat sisämarkkinoille soveltumatonta valtiontukea.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee hyvän hallinnon ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamiseen.

— Kantaja väittää, että riidanalaista päätöstä annettaessa on loukattu hyvän hallinnon ja oikeusvarmuuden periaatteita — ja että päätöksestä on aiheutunut myös sen adressaattien perusteltu luottamus toimenpiteiden lainmukaisuuteen — joko siten, että menettely ja erityisesti edeltävä tutkinta kesti kokonaisuudessaan liian kauan, tai siten, että komission tuossa menettelyssä tekemät päätökset ja sen omaksuma asenne olivat epävarmoja.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu ja jonka mukaan erityisesti kontradiktorista periaatetta on loukattu eikä asiaa ole tutkittu.

— Kantaja väittää, että riidanalaista päätöstä annettaessa on loukattu oikeutta kontradiktoriseen menettelyyn ja asianosaisten puolustautumisoikeuksia, koska komission tut-

kimusten kohdetta on laajennettu ajankohtaan, joka ei ollut virallisen tutkintamenettelyn aloittamispäätöksen kohteena.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan SEUT 107 artiklaa ja SEUT 108 artiklan 3 kohtaa on rikottu, tosiseikat on määritetty väärin ja jonka mukaan riidanalaisten toimenpiteiden lukemista viranomaisten syyksi ei ole perusteltu.

— Kantaja katsoo, että riidanalaisessa päätöksessä on virhe, koska riidanalaiset toimenpiteet luetaan viranomaisten syyksi, esittämättä kuitenkaan tältä osin asianmukaisia todisteita ja riittäviä perusteluja.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan SEUT 107 artiklaa ja SEUT 108 artiklan 3 kohtaa on rikottu, tosiseikat on määritetty väärin ja jonka mukaan riidanalaisten toimenpiteiden lukemista viranomaisten syyksi ei ole perusteltu.

— Kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä on virhe, koska siinä katsotaan, ettei SEA ollut menetellyt siten kuin valistuneen toimijan olisi pitänyt markkinataloudessa menetellä, esittämättä kuitenkaan tältä osin asianmukaisia todisteita ja riittäviä perusteluja.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

**Virkamiestuumioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
26.2.2013 — Labiri v. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea**

(Asia F-124/10) ⁽¹⁾

**(Henkilöstö — Avustamisvelvollisuus — Henkilöstösääntöjen
12 a artikla — Henkinen ahdistelu — Hallinnollinen
tutkintamenettely)**

(2013/C 114/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Vassiliki Labiri (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal)

Vastaaja: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (asiamiehet: M. Arsène ja L. Camarena Januzec, avustajinaan asianajajat M. Troncoso Ferrer ja F.-M. Hislaire)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla päätettiin lopettaa ilman enempää toimenpiteitä hallinnollinen tutkintamenettely, joka oli aloitettu kantajan tehtyä valituksen henkisestä ahdistelusta

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan talous- ja sosiaalikomitean pääsihteerin 18.1.2010 tekemä päätös kumotaan.
- 2) Euroopan talous- ja sosiaalikomitea vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan Vassiliki Labirin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 63, 26.2.2011, s. 34.

**Virkamiestuumioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
26.2.2013 — Bojc Golob v. komissio**

(Asia F-74/11) ⁽¹⁾

**(Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Toistaiseksi
voimassa oleva työsopimus — Irtisanominen)**

(2013/C 114/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Aleksandra Bojc Golob (Domžale, Slovenia) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues, A. Blot ja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Berscheid ja D. Martin)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Vaatimus työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen sen päätöksen kumoamiseksi, jolla kantajan toistaiseksi voimassaoleva työsopimus irtisanottiin

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Bojc Golob vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 290, 1.10.2011, s. 20.

**Virkamiestuumioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto)
21.2.2013 — Marcuccio v. komissio**

(Asia F-113/11) ⁽¹⁾

**(Henkilöstö — Työjärjestyksen 34 artiklan 1 ja 6 kohta —
Telekopiona kanteen nostamisen määräajassa nostettu kanne
— Asianajajan käsin merkityt allekirjoitus, joka on
erilainen kuin postitse toimitetussa kannekirjelmän
alkuperäisessä versiossa oleva allekirjoitus — Myöhään
nostettu kanne — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä
puuttuminen)**

(2013/C 114/70)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Berardis-Kayser ja J. Baquero Cruz, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Kanne, jossa vaaditaan komission sellaisen implisiittisen päätöksen kumoamista, jolla hylättiin kantajan vaatimus vuoden 2010 elokuun saamatta jääneen palkan maksamisesta

Määräysosa

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.*
- 2) *Luigi Marcuccio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 25, 28.1.2012, s. 69.

Kanne 22.1.2013 — ZZ v. komissio**(Asia F-7/13)**

(2013/C 114/71)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja E. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen päätöksen kumoaminen, jolla hylättiin valitus päätöksestä, jolla vastattiin kantajan, joka työskentelee komission valtuuskunnassa Madagaskarin Antananarivossa, esittämään vaatimukseen saada korvausta vaikeuksista, joita hän kohtasi edellä mainittuun kaupunkiin asettautumisen yhteydessä

Vaatimukset

- Henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosaston yksikönpäällikön se päätös on kumottava, jonka otsikko on ”henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan mukainen vaatimus — 0/867/11, jossa vaaditaan korvausta vaikeuksista Antananarivoon asettautumisen yhteydessä” ja jossa todetaan, että vaatimus hylätään, koska ”tällaisen henkisen kärsimyksen ja aineellisen vahingon korvaamisen edellytykset” eivät täyty, koska tosiseikoista käy ilmi, että ”valtuuskunta teki kaikkensa ratkaistakseen ongelmat teettämällä alkuperäisessä asunnossa ylimääräisiä töitä ja tarjoamalla teille näiden töiden ajaksi vaihtoehtoisia majoitusmahdollisuuksia”
- kantajan valitukseen annettu se vastaus on kumottava, jossa todetaan, että nimittävä viranomais hylkää hänen valituksen, koska (i) ”esillä olevassa asiassa hallinnon syyksi ei voida katsoa yhtäkään viranomaisen virhettä tai lainvastaisuutta”, koska (ii) kantaja ”ei ole esittänyt edes alustavaa näyttöä väitetystä henkisestä kärsimyksestä tai aineellisesta vahingosta” ja koska (iii) ”riitautetussa päätöksessä käsiteltiin

perusteellisesti todisteita siitä, että hallinto suhteutui suopeasti valituksen tekijään” ja koska ”oikeuskäytännössä todetaan vakiintuneesti, että mahdollisia puutteellisia perusteluita voidaan korjata valitukseen annettavan vastauksen yhteydessä esitetyillä asianmukaisilla perusteluilla”, mikä komission mukaan on asian laita tässä asiassa

- komissio on veloitettava maksamaan kantajalle aiheutuneesta henkisestä ja psyykkisestä kärsimyksestä korvaus, jota vastaavan summan suuruudeksi on väliaikaisesti arvioitu 30 000 euroa ja jota summaa voidaan oikeudenkäynnin aikana korottaa tai laskea
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 19.2.2013 — ZZ v. komissio**(Asia F-18/13)**

(2013/C 114/72)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen päätöksen kumoaminen, joka koskee ennen palvelukseen tuloa saavutettujen eläkeoikeuksien hyvityksen laskemista uusien yleisten täytäntöönpanosäännösten perusteella

Vaatimukset

- Päätös, joka tehtiin 17.1.2012 ja joka koskee kantajan ennen komission palvelukseen tuloa saavuttamien eläkeoikeuksien hyvityksen laskemista, on kumottava
- päätös, joka tehtiin 13.11.2012 ja jolla hylättiin kantajan tekemä valitus, joka koski niiden yleisten täytäntöönpanosäännösten ja vakuutusmatemaattisten arvojen soveltamista, jotka olivat voimassa kantajan hakiessa eläkeoikeuksiensa siirtoa, on kumottava tarpeellisin osin
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 26.2.2013 — ZZ v. komissio**(Asia F-20/13)**

(2013/C 114/73)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Blot)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Sellaisen implisiittisen päätöksen kumoaminen, jolla hylätään kantajan hakemus korvauksen saamiseksi siitä, että hänen arviointikertomustensa laatiminen kierroksilla 2008 ja 2009 on viivästynyt.

Vaatimukset

- Euroopan komission päätös, jolla hylätään implisiittisesti kantajan 13.1.2012 tekemä hakemus, on kumottava
- tarvittavilta osin nimittävän viranomaisen 20.11.2012 tekemä päätös, jolla hylätään kantajan 24.7.2012 tekemä valitus, on hylättävä
- kantajalle on myönnettävä korvauksena summa, jonka kohtuulliseksi määräksi aineellisesta vahingosta on väliaikaisesti arvioitu 1 euroa ja henkisestä kärsimyksestä 1 euroa

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Virkamiestuuomioistuimen määräys 27.2.2013 — Kimman v. komissio**(Asia F-16/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 114/74)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 138, 12.5.2012, s. 33.

Virkamiestuuomioistuimen määräys 28.2.2013 — M v. EMA**(Asia F-47/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 114/75)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 227, 28.7.2012, s. 37.

TILAUSHINNAT 2013 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 420 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	910 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

**Euroopan unionin julkaisu-
toimisto**
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI